

Referat
marszałka M. Bułganina
na uroczystym posiedzeniu
Rady Moskiewskiej
str. 3

Przemówienie i sekretarza
KW PZPR
tow. Czesława Domagały
na akademii w Gdańsku
str. 5

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWODZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 308 (1227)

GDĄSK, ŚRODA 8 LISTOPADA 1950 R.

CENA 15 GROSZY

Manifestacja potęgi i politycznej zwartości socjalistycznego mocarstwa

Wspaniała defilada garnizonu moskiewskiego w dniu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej

MOSKWA PAP. Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw odniesionych na froncie budownictwa komunizmu. Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień święta październikowego odbyła się uroczysta akademii w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

O godz. 10 dnia 7 listopada rozpoczęła się na Placu Czerwonym w stolicy ZSRR defilada wojsk garnizonu moskiewskiego.

Na trybunach po obu stronach mauzoleum Lenina zajęli miejsca deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RSFR, członkowie rządu, delegacje przybyłe ze wszystkich republik Związku Radzieckiego, generałowie i oficerowie, stachanowcy i przedstawiciele młodzieży, działacze kultury, nauki i sztuki.

Na trybunach dla gości zagranicznych znajduje się delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — Edwardem Ochabem na czele, delegacje Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, delegacje z Rumunii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier i Albanii, delegacje NRD, Francji, Szwecji, Finlandii, Belgii, Włoch itd.

Kierownicy Rządu i Partii na trybunie honorowej

O godz. 10 wg czasu moskiewskiego na trybunie mauzoleum Lenina wstępują kierownicy partii i rządu, wicepremierzy — Molotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, sekretarz KC WKP(b) Chruszczow, przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR — Szernik, członek Biura Politycznego KC WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarenko.

Defiladą dowodzi generał broni Artemiew, który składa raport odbierającemu defiladę marszałkowi Związku Radzieckiego — Budiennemu. Marszałek Budienny objeżdża kolumny wojsk składające im życzenia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Odpowiada mu potężne „hurra” z tysięcy pierś żołnierskich. Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny mauzoleum przemówienie. Gdy marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlegają się artyleryjskie salwy honorowe. Rozbrzmiewają dźwięki hymnu państwowego ZSRR. Na komendę generała broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.

Maszeruje najlepsza piechota świata

Przez Plac Czerwony karnym i wartym szkiem maszerują oddziały słuchaczy akademii wojskowych im. Frunze, Stalina, Dzier-

Armia Ludowa okrażyła wojska napastnika w rejonie rzeki Czongczon

Zwycięska bitwa 8 samolotów koreańskich z 17 bombowcami USA

MOSKWA PAP. Na północ od Anżu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu zniszczenia oddziałów nieprzyjacielskich okrajonych w rejonie położonym na północny zachód od tej rzeki. Według prowizorycznych danych, w okresie od 27 października do 5 listopada jednostki Armii Ludowej rozbiły 6 pułków nieprzyjacielskich i wzięły do niewoli ponad 4 tysiące żołnierzy i oficerów.

żyńskiego i Zukowskiego. Z kolei przyciągają oddziały tatarskiej dywizji gwardyjskiej im. Kalinina oznaczonej Czerwonym Sztaandarem i orderem „Suworowa”. Dywizja ta została szereg zwycięskich walk w latach Wielkiej Wojny Narodowej, wyzwoliła miasta Oriol i Połtawę, brała udział w wyzwoleniu Polski forsując m. in. Wisłę i Odrę. Defilada tej dywizji piechoty całkowicie zmotoryzowanej wyposażonej znakomicie w artylerię wszystkich kalibrów, w miotacze min wszelkich typów, w tej liczbie słynne gwardyjskie miotacze min — „Kafusze”, formacje czołgów — stanowi wymowny przykład tego, że piechota radziecka posiada nie tylko najpotężniejszą siłę ognia, lecz że jest również najszybszą piechotą świata.

Stalowe giganty

W szuku bojowym przejeżdża na stepie przez Plac Czerwony jedna z najstarszych formacji pancernych Armii Radzieckiej — Kanteimirowska Dywizja Pancerna oznaczona orderem Czerwonego Sztandaru i orderem Lenina.

Na Placu Czerwonym — stalowe giganty, czołgi T-34, potężne pancerne działa samochodowe, które były postrachem osławionych hitlerowskich „Tygrysów” i „Ferdynandów” — nierównane pod względem siły ognia, zdolności manewrowania i odporności pancerza — czołgi stalinowskie.

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Plac Czerwony pozostawił niezatarte wrażenie, demonstrując ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej, sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świetną organizację. Wykazał on

raz jeszcze, iż potężna Armia Radziecka — obrończyni pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równą na całym świecie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naziści i hitlerowców, usiłujących rozpaść nową rzeź światową.

Przodownicy pracy na czele pochodu

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców stolicy radzieckiej, a za nią poczty sztandarowe.

Przez Plac Czerwony przechodzą

robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych, którzy osiągnęli wielkie sukcesy w walce o przedterminowe wykonanie powojennej 5-letki stalinowskiej.

Do późnych godzin popołudniowych przyciągały przez Plac Czerwony kolumny demonstrantów. Ludność Moskwy, przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całego świata, iż potężny Związek Radziecki i jego bohaterska armia czujnie i niezlomnie stoją na straży pokoju.

Niezwyciężona Armia Radziecka czujnie trwa na straży pokoju i granic ZSRR

Rozkazy marszałka Wasileuskiego i admirała Jumaszewa

MOSKWA PAP. Z okazji rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej minister Spraw Wojskowych ZSRR ogłosił następujący rozkaz:

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE! TOWARZYSZE OFICEROWIE I GENERAŁOWIE!

Dziś Armia Radziecka wraz z całym narodem radzieckim święci 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Masy pracujące Związku Radzieckiego witają święto Wielkiego Października wybitnymi zwycięstwami w walce o pomyślne wykonanie powojennego 5-letniego planu budowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR. Pod mądrym kierownictwem partii bolszewickiej i swego ukochanego wodza, towarzysza Stalina, klasa robotnicza, chłopstwo i inteligencja naszego kraju z entuzjazmem wcielają w życie stalinowski program budownictwa społeczeństwa komunistycznego.

Żołnierze radzieccy, tak jak cały nasz naród, witają to święto ludowe dumnie ze swej ojczyzny socjalistycznej, z jej nowych wspaniałych sukcesów i osiągnięć, świadczących dobitnie o wyższości socjalizmu nad kapitalizmem.

W ciągu minionego roku Armia Radziecka osiągnęła poważne sukcesy w szkoleniu bojowym i politycznym. Nasza armia jest silnie zwarta wokół pełnej chwały partii komunistycznej, rządu radzieckiego i naszego ukochanego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina.

Naród radziecki i jego armia czujnie śledzą knowania wrogów pokoju i stale pamiętają o niebezpieczeństwie wojny.

Imperialiści anglo-amerykańscy prowadzą politykę rozpętania nowej wojny światowej. Nieokielznani w swych zapędach podżegacze wojenni przeszli obecnie do bezpośrednich aktów agresji, rozpętawszy krwawą interwencję przeciwko narodowi

Dnia 5 bm. przybyła do Warszawy delegacja radziecka, która weźmie udział w obchodach Miesiąca Pogłębień Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Na zdjęciu: Powitanie delegacji na Dworcu w Warszawie. Drugi od lewej — generał Aleksander Gundorow, przewodniczący Komitetu Słowińskiego ZSRR.

Na cześć Października

Zaloga górnicza kopalni im. Thoreza pierwsza w Polsce wykonała roczny plan

WAŁBRZYCH PAP. Szyb „Jan”, największy z szybów Dolnośląskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego, wykonał w dniu 5 bm. pierwszy w Polsce, roczny plan wydobycia węgla.

Wiadomość o wspaniałym sukcesie górników błyskawicznie obiegła całe miasto. W południe na dziedzińcu szybu odbył się wiec, na którym kierownik szybu Siemianowski złożył meldunek, stwierdzając m. in.:

„Dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zobowiązaliśmy się plan roczny wykonać na dzień 10 bm. Wykonaliśmy zobowiązanie na 4 dni przed terminem. Do końca roku postanowiliśmy wydobyć 72 tys. ton węgla ponad plan. W przeddzień wielkiej rocznicy, w dniu naszego święta postanawiamy do końca roku wydobyć nie 72 tys., ale 82 tys. ton węgla.

koreańskiemu. Agresorom imperialistycznym przeciwstawia się potężny i wzmacniający się z każdym dniem ruch obrońców pokoju. Mądra stalinowska polityka zagraniczna i wytrwała walka ZSRR o pokój i współpracę między narodami napotyka na coraz większą sympatię i poparcie całej postępowej ludzkości.

Przed Armią Radziecką stoją odpowiedzialne zadania — czujnie bronić wywalzonego pokoju, granic naszej ojczyzny i twórczej pracy narodu radzieckiego.

Żołnierze radzieccy winni zdobywać nowe sukcesy w szkoleniu bojowym i politycznym, winni nieustannie zwiększać czujność i gotowość bojową naszych wojsk.

Naród radziecki może być całkowicie pewny, że nasza armia, bezgranicznie oddana swej socjalistycznej ojczyźnie, partii komunistycznej i towarzyszowi Stalinowi, będzie i nadal bronić niezawodnie zdobycy Wielkiego Października.

TOWARZYSZE ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE, OFICEROWIE I GENERAŁOWIE! Pozdrawiam Was w 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Dla uczczenia święta rozkazuję: dnia 7 listopada oddać 20 salw artyleryjskich w stolicy naszej ojczyzny — Moskwie, w stolicach republik związkowych, jak również w Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku, Władywostoku i w miastach — bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie.

NIECH ŻYJE WIELKI NARÓD RADZIECKI I JEGO WALECZNA ARMIA RADZIECKA! NIECH ŻYJE NASZ UKOCHANY RZĄD RADZIECKI! NIECH ŻYJE NASZA PARTIA KOMUNISTYCZNA! NIECH ŻYJE PROMOTOR I ORGANIZATOR WSZYSTKICH NASZYCH ZWYCIĘSTW — NASZ UKOCHANY WÓDZ, MĄDRA NAUCZYCIEL I GENIALNY DOWÓDCA — WIELKI STALIN!

Minister Spraw Wojskowych ZSRR
marszałek Związku Radzieckiego
WASILEWSKI

MOSKWA PAP. Z okazji rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej minister Marynarki Wojennej ZSRR ogłosił następujący rozkaz:

TOWARZYSZE MARYNARZE, ŻOŁNIERZE I PODOFICEROWIE!

TOWARZYSZE OFICEROWIE, ADMIRAŁOWIE I GENERAŁOWIE!

Marynarka wojenna Związku Radzieckiego wraz z całym narodem radzieckim święci dziś 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Pracujący naszego kraju, kierowani przez partię Lenina-Stalina, czczą to wielkie święto nowymi sukcesami we wszystkich dziedzinach budownictwa socjalistycznego. Wykonuje się i przekracza 5-letni plan budowy i rozwoju gospodarki narodowej, jeszcze bardziej wzmożeniu się potęga naszej ojczyzny socjalistycznej, rozwija się kultura i wzrasta dobrobyt ludzi radzieckich.

Marynarka Wojenna Związku Radzieckiego, wykonując wskazania partii i rządu, naszego wodza i nauczyciela — towarzysza Stalina, czujnie stoi na straży granic morskich swej ojczyzny i święci 33 rocznicę Wielkiego Października nowymi sukcesami w szkoleniu bojowym i politycznym.

Nasz rząd radziecki prowadzi pokojową politykę. Rośnie i wzmacnia się międzynarodowy ruch obrońców pokoju.

Amerkańsko-angielscy imperialiści prowadzą politykę rozpętania nowej wojny światowej. Przeszli oni od groźb wojny do jawnej agresji w Korei.

W tych warunkach świętym obowiązkiem kadr Marynarki Wojennej jest nieustannie wzmacniać czujność i gotowość bojową okrętów i jednostek floty, wytrwale opanowywać morską sztukę wojenną, wzmacniać dyscyplinę wojskową, powiększać szereg przodowników szkolenia bojowego i politycznego.

TOWARZYSZE MARYNARZE I ŻOŁNIERZE! CHORĄZOWIE I PODOFICEROWIE! TOWARZYSZE OFICEROWIE, ADMIRAŁOWIE I GENERAŁOWIE!

Pozdrawiam Was z okazji święta 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i życzę nowych sukcesów w szkoleniu bojowym i politycznym.

NIECH ŻYJE POTEŻNA OJCZYZNA RADZIECKA — TWIERDZA POKOJU I DEMOKRACJI NA CAŁYM ŚWIECIE!

NIECH ŻYJE BOHATERSKI NARÓD RADZIECKI I JEGO MARYNARKA WOJENNA!

NIECH ŻYJE NASZ RZĄD RADZIECKI!

NIECH ŻYJE PARTIA LENINA-STALINA!

NIECH ŻYJE NASZ WÓDZ I NAUCZYCIEL — WIELKI STALIN!

Minister Marynarki Wojennej Związku Radzieckiego
admiral JUMASZEW.

ROŚNIE POTĘGA socialistycznego mocarstwa

Dane o powojennym rozwoju gospodarczym ZSRR, przytoczone przez marszałka Bułganina w przemówieniu, wygłoszonym na uroczystej akademii w Moskwie, z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, są świadectwem potężnej dynamiki rozwojowej Związku Radzieckiego, niezwykle ofiarności i energii twórczej narodów radzieckich, są słusznym powodem dumy i radości obywateli pierwszego państwa socjalistycznego. Są one również powodem dumy i radości wszystkich ludzi postępu na całym świecie, ponieważ stanowią jeszcze jeden dowód wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym oraz świadectwo rosnącej z dnia na dzień potęgi socjalistycznego mocarstwa, o brońcy pokoju światowego i niezawisłości narodów, głównej siły zdolnej pokrzyżować zbrodnicze plany amerykańskich imperialistów, dążących do podboju świata.

Wspaniałe osiągnięcia gospodarki narodowej ZSRR nabierają jeszcze większej wymowy, jeśli przypomnieliśmy ogrom zniszczeń, jakich doznał Związek Radziecki w wyniku najazdu hitlerowskiego. „25 lat — to okres czasu potrzebny Rosji, aby odbudować to, co zniszczyliśmy“ — pisał faszystowski marszałek Stuepnagel do Hitlera, a jego nadzieję podzielali dzisiejsi naśladowcy Hitlera — anglosascy podżegacze wojny. Wszyscy oni jednak nie docenili możliwości społeczeństwa socjalistycznego.

Brak jeszcze prawie dwóch miesięcy do końca okresu objętego pierwszą powojenną pięcioletką, a marszałek Bułganin mógł ogłosić narodom radzieckim, że dzięki ich ogromnej, twórczej pracy, inicjatywie, patriotyzmowi, talentom, wysiłkom nad nieustannym podnoszeniem poziomu gospodarowania, zadania planu 5-letniego zostały wykonane z nadwyżką.

Odbudowano i zbudowano 6 tysięcy wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, tj. o 100 więcej, niż planowano. Ogólna produkcja przemysłu jest, nie jak przewidywał plan o 45, lecz o 70 proc., większa niż w przedwojennym roku 1940. Zbiory zbóż chlebowych przewyższyły poziom przedwojenny o setki milionów pudów. Poglądzie była jest obecnie o 35—65 proc. wyższe niż przed wojną. Z nadwyżką realizowane są stalinowskie plany przeobrażenia przyrody.

Wszystkie te dane świadczą o gigantycznym rozwoju radzieckich sił twórczych, o tym, że w latach po zakończeniu bieżącej pięcioletki nastąpi jeszcze szybsza, jeszcze potężniejsza, jeszcze bardziej dynamiczna rozbudowa gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Wraz ze wzrostem ilościowym nastąpiły poważne przemiany jakościowe w gospodarce ZSRR, dysponującej wciąż doskonalszą techniką i coraz lepszymi kadrami fachowców.

Rozwój gospodarczy kraju charakteryzuje jednak w sposób najogólniejszy, syntetyczny, wzrost dochodu narodowego. Powojenny plan 5-letni przewidywał wzrost dochodu narodowego w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 o 38 proc. W rzeczywistości dochód narodowy wzrósł aż o 60 proc. Dzięki temu państwo radzieckie mogło — obok olbrzymich inwestycji produkcyjnych — wydatnie poprawić warunki bytu swych obywateli. W roku bieżącym obniżono po raz trzeci po wojnie ceny artykułów masowego spożycia. Konsumpcja przewyższyła dzięki temu znacznie poziom przedwojenny. Dochody robotników i pracowników umysłowych były już w roku 1949 o 24, a chłopów o 30 proc. większe niż w roku 1940. W okresie realizacji planu zbudowano i odbudowano 90 mil. m kwadratowych powierzchni mieszkalnej w miastach i 2,5 mil. domów wiejskich.

Takimi to wspaniałymi osiągnięciami powitał naród radziecki XXXIII rocznicę Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej, która zmieniła z powierzchni ziemi państwo carów i zapoczątkowała epokę socjalizmu. Nieustanny postęp, nieograniczone możliwości rozwoju gospodarczego i kulturalnego Związku Radzieckiego i jego zwycięski marsz do komunizmu wskazują ludom całego świata drogę do pokoju, wolności, dobrobytu i szczęścia. Jest to droga, którą od 33 lat kroczą narody radzieckie pod wodzą WKP(b), droga wytyczona przez Lenina i Stalina.

Dzięki pomocy Związku Radzieckiego powstał nowy wspaniały obiekt przemysłowy.

Zakłady graficzne imienia Wielkiej Rewolucji Październikowej oddane do użytku w Warszawie

WARSZAWA PAP. 7 bm. w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie nowowbudowanych olbrzymich państwowych zakładów graficznych, które nazwano imieniem Wielkiej Rewolucji Październikowej. Na uroczystość przybył premier Józef Cyrankiewicz z tow. rzystwem ministra przemysłu lekkiego — tow. Stawńskiego, pełno mocnika rządu do spraw walki z analfabetyzmem — m.in. Matuszewskiego, kierownika Wydziału Prasy i Wydawnictw KC PZPR — tow. Staszewskiego i pierwszego sekretarza KW PZPR tow. Wichy. W uroczystości wzięła również udział delegacja radziecka z przewodniczącym Komitetu Słowińskiego ZSRR gen. Gundorowem na czele.

Nowowbudowane zakłady graficzne, to dowód niebawomego rozmachu i tempa, w jakim przemysł poligraficzny powstaje ze zniszczeń wojennych.

Budowę zakładów rozpoczęto w 1948 r., są one obok Domu Słowa Polskiego jednym z najmocniejszych i najlepiej wyposażonych ośrodków drukarskich w kraju.

Wspaniały gmach, skonstruowany całkowicie z żelbetonu i szkła, powstał wspólnym wysiłkiem polskich robotników i inżynierów w oparciu o wydatną pomoc Związku Radzieckiego, który dostarczył urządzeń do budowy oraz wyposażenia technicznego.

Norma dwóch miesięcy w 25 dni

WALBRZYCH, PAP. Brygada Bronisława Szabala z kopalni „Victoria“ w Dolnośląskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego, wykonała w ciągu 25 dni normę za okres 2 miesięcy.

Miesiąc Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Od 7 listopada, od dnia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, do 7 grudnia br. trwać będzie Miesiąc Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Miesiąc ten obchodzimy w okresie, kiedy imperialiści przeszli do jawnych aktów agresji wojennej w Korei, kiedy Stany Zjednoczone uzbrajają państwa satelickie, odbudowują armię hitlerowską w Niemczech zachodnich, wzmagają swe ataki przeciw Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej i usiłują wepchnąć świat w nową krwawą rzeź.

W czasie, kiedy imperialiści podniecili histerię wojenną, obóz po koju, któremu przewodzi Związek Radziecki, walczy zdecydowanie nie przeciwko wojnie, przygotowuje się do II światowego Kongresu Obronców Pokoju i domaga się położenia kresu wszelkiej agresji.

Oczy wszystkich ludzi na całym świecie kierują się na wielki Związek Radziecki, który w pokojowej, twórczej pracy, realizując gigantyczny plan stalinowski budownictwa, umacnia swą

potęgę polityczną, gospodarczą i kulturalną.

I my, Polacy, znajdujemy się w milionowych szeregach obrońców pokoju. Naród polski, który Związkowi Radzieckiemu zawdzięcza swoje wyzwolenie narodowe i społeczne, poczucie spokoju i ufności w przyszłość, możność budowania socjalizmu w kraju — w Miesiącu Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — spotęguje walkę o utrwalenie światowego pokoju poprzez jeszcze większe zacieśnienie węzłów przyjaźni i braterstwa z Krajem Rad.

Tegoroczny Miesiąc Pogłębiecia Przyjaźni między Polską a Związkiem Radzieckim obchodzimy w pierwszym roku wykonania sześciolatki. Pokazać masom pracującym w Polsce i w Związku Radzieckim, ułatwić korzystanie z wielkiego dorobku ZSRR we wszystkich dziedzinach życia, udostępnić literaturę fachową i literaturę piękną, upowszechnić i spopularyzować radzieckie metody pracy, udoskonalenia racjonalizatorskie i tp. — oto wielkie za-

danie, jakie stoi przed nami w Miesiącu.

O tym, jak nieocenione znaczenie ma dla nas obok pomocy materialnej, pomoc w korzystaniu z bogatego dorobku ZSRR, świadczą wiele przykładów. Oto jeden z nich:

W odlewni Wytwórni Sprzętu Mechanicznego Nr 3 w Poznaniu zmalało ciśnienie gazu, doprowadzonego z sieci miejskiej. Za małe ciśnienie powodowało niedostateczną temperaturę pieców odlewniczych i w rezultacie jakość wyrobów bardzo na tym cierpiała.

Co robić? Jak uniezależnić odlewnię od gazu sieci miejskiej, który ciągle wykazywał niskie ciśnienie? Załoga fabryki dysutowała nad tym i zastanawiała się. Sprawa ta nie dawała spokoju również robotnikowi odlewni poznańskiej, tow. Stepanowi. Któregoś dnia tow. Stepanow przyszedł do odlewni bardzo uradowany. W ręce trzymał książkę. Pokazał tytuł „Centrobieżnoje litio i oborudowanie litiejnych cechow“ i przetłumaczył towarzystom ustęp książki, który mówi o tym, że w odlewniach Zwią-

ku Radzieckiego dla podgrzewania pieców odlewniczych stosuje się również ropę naftową.

Postanowiono ten sposób zastosować u siebie. Od tego czasu jakość stopów aluminiowych wzrosła i oddział odlewniczy postanowił podjąć wysokie zobowiązania w Czynie Październikowym.

A oto inny przykład już z naszego terenu:

W Garbarni Rumia-Zagórze zabrakło niektórych składników, do farbowania skór miękkich. Groziło to „zawaleniem“ planu produkcyjnego. — Jak uniezależnić fabrykę od dostaw zagranicznych? — zastanawiali się majstrowie Kaczorowski i Frydenburg.

Któregoś dnia wpadł im w ręce podręcznik radziecki z dziedzin garbarstwa. Studiując go uważnie poznali dokładnie właściwości chemiczne poszczególnych gatunków farb i garbników. W oparciu o zdobyte wiadomości przystąpili do wykonywania najrozmaitszych mieszanin farb dla uzyskania najbardziej potrzebnych gatunków i kolorów. Po kilkutygodniowych próbach doskonalenia te zostały uwieńczone powodzeniem. Obecnie Garbarnia Rumia-Zagórze nie potrzebuje się obawiać, że z braku takiej, czy innej farby nastąpi zahamowanie produkcji. Fachowcy radziecy z dziedziny garbarstwa, którzy opracowali wspomniany podręcznik, nauczyli naszych robotników jak przygotowywać potrzebne farby z łatwo osiągalnych składników.

W Miesiącu Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej odbędzie się masowa akcja oświatowa — wychowawcza w mieście i na wsi; miliony ludzi pracy zapoznają się z historią, nauką, sztuką narodów ZSRR, z ich nieugiętą walką o pokój, o budowę komunizmu. Akcje, która obejmuje setki akademii, odczytów, referatów, pogadanek, wystaw, przedstawień, koncertów, imprez różnego rodzaju, przeprowadza wszystkie organizacje polityczne i instytucje państwowe, społeczne, zawodowe, młodzieżowe i kobiece.

Wystarczy tu wymienić, że tylko Towarzystwo Wiedzy Powszechnej zorganizuje na terenie wiejskim 500 odczytów, 475 występów żywych Słowa i 150 prelekcji literackich. „Artos“ urządzi 600 masowych imprez artystycznych. Około 120 kin miejskich wyświetlać będzie filmy radzieckie w ramach „Festiwalu Filmu Radzieckiego“, a 200 kin objazdowych obsłuży 4000 miejscowości. Otwartych zostanie setki kursów języka rosyjskiego, których liczba osiągnie 10 tys. z 150 tys. uczących się. Dziesiątki tysięcy książek i broszur dotrze do pracujących miast i wsi.

Łączymy się wszyscy w tym Miesiącu w stanowczej woli dalszej nieugiętej walki o pokój i socjalizm. Dla zademonstrowania naszego zdecydowanego stanowiska, dla jeszcze większego pogłębienia naszej braterskiej przyjaźni, musimy wzmożnić i uwielokrotnić szereg Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Naszym hasłem powinno być: „Każdy człowiek pracy w Polsce Ludowej — członkiem T P R“.

Naród polski zdaje sobie sprawę i rozumie, że potęgą Związku Radzieckiego jest gwarancją naszego bezpieczeństwa, naszego marszu do socjalizmu, jest gwarancją światowego pokoju.

B. T.

Przyjaźń narodów ZSRR i Polski wielkim wkładem w dzieło pokoju Przemówienie ambasadora Lebediewa na uroczystej akademii w Warszawie

Jak już donosiliśmy, na akademii centralnej w Warszawie wygłosił przemówienie: ambasador ZSRR Lebediew oraz szef delegacji radzieckiej gen. Gundorow. Ambasador Lebediew powiedział m. in.

DRODZY PRZYJACIELE I TOWARZYSZE!

Rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodowe polskiego narodu i przyznała mu prawo do samodzielnego rozwoju państwowego.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne socjalistyczne państwo radzieckie i jego Armie w czasie drugiej wojny światowej uratowała narody Eu-

ropy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła na rodowi polskiemu niezależność na rodową. Lecz tym razem dała ona narodowi polskiemu nie tylko niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla jego wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce. Nowa, Polska demokratyczna w wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją gospodarkę i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonywany 6-letni plan rozwoju gospodarki narodowej Polski, jest planem zbudowania fundamentów socjalizmu w naszym kraju.

Oznacza to, że masy pracujące Polski, opierając się na doświadczeniu, poparci i bezpośredniej

Przemówienie generała Gundorowa

Przewodniczący Komitetu Słowińskiego, gen. Gundorow powiedział m. in.:

Drodzy przyjaciele i towarzysze!

Ludzie radziecy, którymi kieruje ich wielki wódz i najlepszy przyjaciel narodu polskiego, Józef Stalin, uważnie i z miłością obserwują pokój we demokratycznym budownictwie w naszym kraju. Wraz z wami cieszymy się z całego serca osiągniętymi sukcesami we wszystkich dziedzinach waszego życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Specjalnie cieszą nas wasze sukcesy w realizacji zadań pierwszego roku planu 6-letniego.

Wasze sukcesy tłumaczyć należy tym, że naród polski, wyzwolony przez Armie Radziecką i Wojsko Polskie spod faszystowskiego ucisku, zrzucał za przykładem narodów Rosji jarmuż kapitalizmu i wziął we własne ręce losy swej ojczyzny, która tak wiele wycierpiała. Jako gospodarz swego kraju, lud polski pod wodzą Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Prezydenta Bolesława Bierutę — wszedł na jedyną słuszną drogę, drogę wiodącą ku socjalizmowi. Sukcesy te stały się możliwe dlatego, że naród polski nie jest samotny w swoim budownictwie.

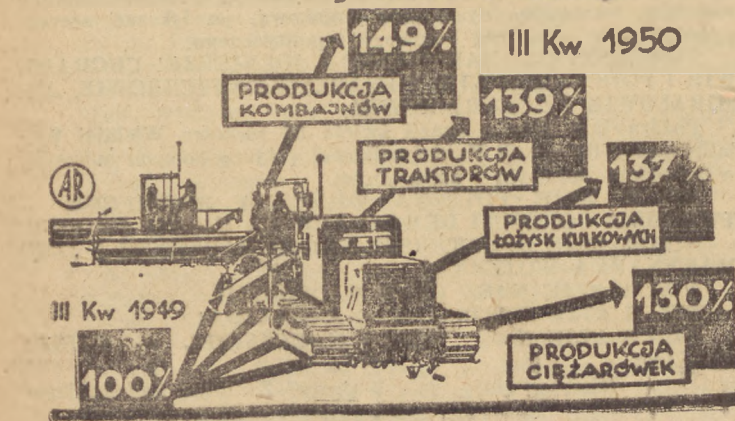
W TYM SZLACHETNYM DZIELE POPIERA GO I POMAGA MU WIELKI ZWIĄZEK RADZIECKI.

Rozpoczynając się dziś Miesiącu Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zbiega się z uroczystościami ku czci 33-

rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Jest to najwspanialsze i najradośniejsze święto narodu naszego kraju, które obchodzi nie jest w atmosferze olbrzymiego entuzjazmu pracy i sukcesów w budownictwie komunizmu.

Pozwólcie, drodzy bracia i siostry, że wyrażę niezłomne przekonanie, iż Miesiąc Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej jeszcze bardziej wzmożni przyjaźń i braterstwo między naszymi narodami. Miesiąc ten rozszerzy i wzmożni wzajemną współpracę polityczną, gospodarczą i kulturalną między naszymi narodami oraz stanowić będzie wielki wkład w sprawę pokoju.

WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ ZSRR

Duchowieństwo Krakowa domaga się zlikwidowania tymczasowości stanowisk kościelnych na ziemiach zach-

WARSZAWA PAP. W Krakowie odbyło się zebranie komisji księży przy ZBoW i D, w którym uczestniczyło 50 księży z całego województwa. Zebrani uchwalili rezolucję, w której czytamy m. in.:

„Prosimy księży biskupów aby solidaryzując się z całym społeczeństwem, przeciwstawili się tendencjom rewizjonistycznym, podsyca-

Socjalistyczna Partia Robotnicza powstała w Austrii

WIEDEN PAP. W Wiedniu zebrali się obrady kongresu lewicowych socjalistów. Kongres powziął postanowienie utworzenia nowej socjalistycznej partii, która otrzymała miano „Socjalistycznej Partii Robotniczej“. Nowa partia podejmuje się bronić interesów robotników i walczyć o jednosc klasy robotniczej, bronić demokratycznych praw ludu przed wszelkimi zakusami ze strony reakcji i faszystów. Socjalistyczna Partia Robotnicza będzie współpracowała z Komunistyczną Partią Austrii. Przewodniczącym Socjalistycznej Partii Robotniczej Austrii został wybrany Erwin Scharf, zaś sekretarzem generalnym — Karol Mandles.

DEPESZA CRZZ do radzieckich związków zawodowych

Do WCSPS Moskwa

Z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Centralna Rada Związków Zawodowych w imieniu polskich związków przesyła Wam i wszystkim członkom radzieckich związków zawodowych najgorętsze braterskie pozdrowienie.

Związkowcy polscy wychowywani w duchu internacjonalizmu proletariackiego i głębokiej przyjaźni do narodów radzieckich, wykonując swoje zobowiązania, przyjęte z okazji Wielkiego Października, uroczystie wraz z Wami obchodzą rocznicę Wielkiego Święta. Zapewniamy Was, że polskie związki zawodowe uczynią wszystko dla spotęgowania swego wkładu w walkę o pokój i postęp, którą prowadzi światowy obóz pokoju z potężnym Związkiem Radzieckim na czele.

Życzymy Wam serdecznie sukcesów w pracy nad realizowaniem gigantycznych planów budownictwa komunistycznego dla dobra Waszej Wielkiej Ojczyzny i całej ludzkości.

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyją radzieckie związki zawodowe i WCSPS!
Niech żyje Związek Radziecki obrońca pokoju i postępu!
Niech żyje Wielki Stalin!

Przewodniczący CRZZ
(—) W. KŁOSIEWICZ

Wspaniałe sukcesy powojennej 5-latki stalinowskiej

wzmocniają siły narodu radzieckiego w jego walce o utrwalenie pokoju i budowę komunizmu

Referat marszałka Mikołaja Bułganina na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej

MOSKWA PAP. Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, M. A. Bułganin wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego obchodzą dzisiaj 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która za początkowała nową epokę, epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej.

Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez Partię Komunistyczną, wykazali bezprzykładne bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Pokonawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki w krótkim okresie historii stworzył radziecki ustrój socjalistyczny i dzisiaj zdecydowanie kroczy ku wielkiemu celowi — komunizmowi.

Nasz ustrój radziecki, powstały w rezultacie

zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywieńca wielki przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej. Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową — jednoczą dzisiaj potężny obóz socjalizmu i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za zwycięstwo idei marksizmu-leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słusność nauki marksistowsko-leninowskiej o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, który na przełomie XIX i XX stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu-leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę, mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie od kapitalizmu, podjąć się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnić szlachetny cel budowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonuje ludy innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słusznosci i sile żywotnej marksizmu-leninizmu.

I. Historyczne sukcesy Związku Radzieckiego w jego rozwoju wewnętrznym

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcie, jakim witamy rocznicę Rewolucji Październikowej polega na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmocniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego. W ciągu lat powojennych wzrósł jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu. Nasz ustrój radziecki zapewnia aktywny udział najszerszych mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierującą siłą naszego państwa jest Partia Komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i niewzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego.

Sukcesy osiągnięte przez Związek Radziecki w latach rozwoju pokojowego wzmocniły jeszcze bardziej w naszym narodzie uczucie radzieckiego patriotyzmu, którego siła — jak pocięta towarzyszy Stalin — polega na tym, że jego podstawa nie są przesady rasowe lub nacjonalistyczne, lecz głębokie oddanie i wierność narodu wobec swej ojczyzny, braterska współpraca mas pracujących wszystkich narodów naszego kraju.

W twórczej pracy dla dobra ojczyzny socjalistycznej rozwija się i krzepnie braterska współpraca i przyjaźń narodów naszego kraju. Przy poparciu całego Związku Radzieckiego zdźwignęła się z ruin i szybko ruszyła naprzód gospodarka obszarów, które znajdowały się pod okupacją wroga. W zgodnej rodzinie narodów wszystkie nasze republiki osiągnęły w ciągu ostatnich lat znaczne sukcesy polityczne, gospodarcze i kulturalne.

W walce o realizację wielkich celów budownictwa komunistycznego wzmocniła się nieustannie jednolitość moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego, zespolonego ściśle wokół partii i władzy radzieckiej. Świadczy o tym dobitnie wyniki wyborów do Rady Najwyższej ZSRR i do rad najwyższych republik narodowych, jakie odbyły się w okresie powojennym i przyniosły wspaniałe zwycięstwo stalinowskiemu blokowi komunistów i bezpartyjnych.

Przewaga radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, która z wyjątkową siłą ujawniła się w latach wojny, ujawnia się również owocnie w warunkach rozwoju pokojowego.

Podstawą działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946—1950, przyjęty wkrótce po zakończeniu Wielkiej Wojny Ojczyźnianej, najcięższej ze wszystkich wojen, jakie przeżył kiedykolwiek nasz kraj ojczyzny. Szkody materialne, wyrządzone przez wojnę naszemu krajowi, były tak poważne, że wrogowie nasi opierali na tym swe egoistyczne rachuby. Mieli oni nadzieję, że nie zdolamy o własnych siłach wybrnąć z trudności powojennych. Jednakże ich rachuby okazały się bezpodstawne. Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zbliznić rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu i transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Naród radziecki przyjął plan 5-letni jako bojo wy program, odpowiadający jego żywotnym interesom i z entuzjazmem przystąpił do wcielania tego planu w życie. Pod przewodnictwem Partii Komunistycznej ludzie radzieccy nie szczędzili sił i pracy w walce o wykonanie i przekroczenie pięcioletniego planu powojennej. W ciągu tych lat znowu wystąpił na jaw wspaniały zalety i twórcze siły narodu radzieckiego, jeszcze bardziej wzrosła świadomość polityczna i aktywność społeczna ludzi radzieckich.

Pięcioletka powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju.

Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym, aby odbudować zniszczone okrzęzi

kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i gospodarki rolnej, a następnie poziom ten w znacznym stopniu przekroczyć. Z uczuciem dumy z naszej wielkiej ojczyzny możemy dzisiaj powiedzieć, że te zadania planu pięcioletniego zostały pomyślnie wykonane.

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem zwiększyć się o 48 proc. Przemysł nasz nie tylko osiągnął ten poziom produkcji, lecz znacznie go przewyższył. Jak wiadomo, już w IV kwartale 1949 r. globalna przeciętna produkcja miesięczna przewyższyła poziom 1940 r. o 53 proc. W roku bieżącym rozmiary produkcji przemysłowej wzrosły jeszcze bardziej. Przedwojenny poziom globalnej produkcji przemysłowej został w ciągu 10 miesięcy 1950 roku przekroczony o 70 proc.

Szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej zabezpieczone jest dzięki wielkiemu budownictwu inwestycyjnemu. W ciągu minionego okresu pięcioletni powojennej odbudowano i zbudowano od nowa około 6 tysięcy przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc drobnych przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych.

Przemysł okęgów, które ucierpiały na skutek wojny, został nie tylko w całej pełni odbudowany, lecz również znacznie rozszerzony na bazie nowej i bardziej nowoczesnej techniki.

Pomyślnie realizowane jest zadanie odbudowy i rozwoju w pierwszej kolejności ciężkiego przemysłu.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie rozwoju hutnictwa żelaza zostały wykonane z nadwyżką. Zgodnie z planem pięcioletnim w roku 1950 należało wyprodukować metali żelaznych o 35 proc. więcej, aniżeli w roku 1940. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja metali żelaznych przekroczyła poziom przedwojenny o 44 proc., w tej liczbie surowka o 28 proc., stal — o 48 proc., a produkcja wyrobów walcowanych o 58 proc.

Aby osiągnąć takie wyniki, nasi hutnicy i budowniczowie musieli niemało pracy w to włożyć. Jak wiadomo, przemysł hutniczy południa został w czasie wojny zupełnie zdewastowany. Obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowej bazie technicznej i daje więcej metalu, aniżeli przed wojną. W dalszym ciągu rozwijało się hutnictwo żelaza we wschodnich okęgach kraju. Poziom produkcji wyrobów walcowanych jest w tych okęgach 2,5 raza wyższy od przedwojennego.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, znacznie rozszerzona została produkcja metali kolorowych i rzadkich: aluminium, cyny, niklu, miedzi, ołowiu, cynku, manganu oraz koncentratów wolframu i molibdena.

Z nadwyżką wykonano zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia węgla. Zgodnie z planem pięcioletnim wydobycie węgla w roku 1950 miało wzrosnąć w porównaniu z r. 1940 o 51 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie węgla przewyższyło poziom przedwojenny o 57 proc. i Związek Radziecki, jeśli chodzi o rozmiary wydobycia węgla, wysunął się na drugie miejsce na świecie.

Odbudowano całkowicie przemysł węglowy Zagiębia Donieckiego, zupełnie zdewastowany w czasie wojny. Kopalnie Zagiębia Donieckiego dają w chwili obecnej więcej węgla, aniżeli przed wojną i więcej, aniżeli przewidywał plan pięcioletni. Zagiębie Donieckie jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagiębiem węglowym kraju.

Zagiębie Moskiewskie, które również było całkowicie zniszczone, daje obecnie trzy razy więcej węgla, aniżeli przed wojną. Równoległe z odbudową Zagiębia Donieckiego i Zagiębia Moskiewskiego rozwijał się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Uralu, w Zagiębiu Kuźnieckim, w Zagiębiu Karagandyjskim i w innych wschodnich okęgach kraju. Na wschodzie wydobywa się w chwili obecnej przeszło 2 razy więcej węgla, aniżeli przed wojną. Z nadwyżką realizowane jest zadanie planu pięcioletniego w dziedzinie rozbudowy Pleczorskiego Zagiębia Węglowego — nowej bazy węglowej dla okęgów północnych i Leningradu. Pracuje się nad nowymi złożami węgla w innych okęgach kraju.

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydoby-

cia ropy naftowej — zostało wykonane z nadwyżką. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w 1950 r., w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 proc.

Calkowicie został odbudowany i zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne, zniszczony podczas wojny przemysł naftowy okęgów Mejkopu i Groznego oraz przemysł naftowy Ukrainy zachodniej.

Wzrosło poważnie znaczenie nowych okęgów naftowych na wschodzie. Stworzone zostały nowe wielkie zagiębia naftowe i rafinerie w Baskirii. Szybko rozwija się wydobycie nafty i przemysł przetworów naftowych w obwodzie kujbyszewskim oraz w republikach: Turkmeńskiej, Uzbekkiej i Kazachskiej. Odkryte zostały nowe wielkie złoża naftowe w Republice Tatarskiej. Prowadzone są wielkie prace w celu rozbudowy wydobycia nafty na Sachalinie. Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w ogólnym wydobyciu nafty w całym Związku wzrósł do 44 proc. wobec 12 proc. w roku 1940.

Naftowy przemysł przetwórczy został zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysokogatunkowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów.

Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięcioletni miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrownie zostały całkowicie zburzone, moc tych elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyły obecnie poziom przedwojenny.

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie produkcji maszyn, urządzeń mechanicznych i przyrządów, są pomyślnie wykonywane. Plan pięcioletni przewidywał wzrost gotowej produkcji urządzeń technicznych w 1950 roku — o 100 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja maszyn przekroczyła poziom przedwojenny 2,2 raza. Jednocześnie produkcja urządzeń hutniczych wzrosła pięciokrotnie, turbin parowych 2,5 raza, wielkich silników elektrycznych — pięciokrotnie, urządzeń dla przemysłu naftowego ponad trzykrotnie, koparek mechanicznych — trzynastokrotnie.

W ciągu ostatnich lat radzieccy budowniczowie maszyn w oparciu o osiągnięcia rodzimej nauki stworzyli i opanowali wiele nowych, nowoczesnych typów maszyn i urządzeń mechanicznych.

W latach planu pięcioletniego wzrosło znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych w przemyśle. Tak np. wielkie piece wykorzystywane są lepiej o 25 proc. niż w okresie przedwojennym, a piece martenowskie o 32 proc. Szybkość wierceń eksploatacyjnych szybów naftowych wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym o 43 proc. Jednakże, jak wykazuje doświadczenie produkcyjnych robotników, przodujących przedsiębiorstw i zakładów fabrycznych, istnieją jeszcze znaczne rezerwy i możliwości bardziej wydajnego wykorzystania urządzeń.

Pomyślnie zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renouacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych. Równoległe, postępowe techniczne, wzrost kwalifikacji naszych kadr oraz twórcza inicjatywa robotników, inżynierów i techników zapoczątkowały znaczny wzrost wydajności pracy.

Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 roku o 35 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc., niż w okresie przedwojennym.

W przemyśle prowadzone są poważne prace w celu zaoszczędzenia surowców, półfabrykatów, paliwa i energii elektrycznej oraz w celu lepszego wykorzystania przestrzeni produkcyjnej, jak również w celu przyspieszenia obrotu środków obrotowych. W wyniku tego, plany ustalone przez rząd w celu obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej są wykonywane i przekraczane.

Transport kolejowy, podobnie jak przemysł pracuje na poziomie, przewyższającym zadania planu 5-letniego. Plan 5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 proc. przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc. Zwiększony został i odnowiony tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowych.

Znaczne sukcesy osiągnięto w gospodarce rolnej. W bieżącym roku globalne zbiory upraw zbożowych wyniosły 7 miliardów 600 milionów pudów i przekroczyły poziom przedwojennego roku 1940 o z górą 300 milionów pudów. Zbiory globalne pszenicy przekraczają przy tym plany z 1940 roku o 340 milionów pudów.

Globalne zbiory bawełny przekroczyły zbiory z 1940 r. o przeszło 40 proc. Zwiększył się urodzaj buraka cukrowego. W bieżącym roku zebranych będzie co najmniej o 25 milionów cennarów więcej buraka cukrowego, niż w r. 1940.

Wykonany jest z powodzeniem przyjęty w 1948 r. plan założenia leśnych pasów ochronnych, wprowadzenia trawopólnych płodozmianów, urządzeń stawów i zbiorników wody na stepowych i leśnostepowych obszarach europejskiej części Związku. W ciągu dwóch lat założono leśne pasy ochronne na obszarze 1.300 tysięcy hektarów, w kołchozach i sowchozach tych że rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bieżącego roku, przyjęto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na obszarze ponad 4.300 tysięcy ha. Przewidując urządzenie tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych kanałów, które utrudniały zastosowanie nowoczesnej techniki maszynowej w rolnictwie, nowy system nawadniania pozwoli na zwiększenie obszaru nawadnianych gruntów oraz na znaczny wzrost wydajności pracy w rolnictwie, korzystającym z nawadniania.

W roku bieżącym wysiłki partii i rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli kołchozy i sowchozy, wykonując trzyletni plan rozwoju ulepszonej, kołchozowej i sowchozowej hodowli bydła, osiągniętych poważnie zwiększenie pogłowia bydła i podniosły jego produktywność. Nasza hodowla ucierpiała bardzo w czasie wojny. W ważnych okęgach rolniczych kraju — na Ukrainie, Kaukazie północnym, Białorusi, w centralnych obwodach czarnozemiu pogłowia bydła, poza niewielką częścią, ewakuowaną na wschód i ukrytą przez ludność, zostało całkowicie wytrzebione. W czasie wojny hodowla ucierpiała również w innych okęgach kraju. Pomimo to, w chwili obecnej został całkowicie przywrócony nie tylko przedwojenny poziom ulepszonej hodowli, lecz w znacznym stopniu poziom ten przekroczono. Pogłowia bydła rogatego w kołchozach jest obecnie większe o 38 proc., niż przed wojną, owiec i kóz — o 65 proc., trzody chlewniej — o 55 proc. Kołchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła rasowego.

W kołchozach i sowchozach realizuje się zakrojona na szeroką skalę budowę nowoczesnych pomieszczeń dla bydła i tworzy się bazę paszy dla bydła — wprowadza się specjalne płodozmiany paszowe, rozszerza obszary zasiewu trawy, zwiększa produkcję upraw silosowych i paszowych roślin okopowych, wprowadza się do produkcji nowe, wysokourodzajne rośliny paszowe — sudankę, sorgo i inne.

Zwiększenie produkcji upraw zbożowych i technicznych oraz wzrost produkcji hodowlanej stwarza trwałą bazę surowcową dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego.

Partia i rząd udzielają wielkiej pomocy kołchozom, sowchozom i stacjom maszynowo-tractorowym. Gospodarka rolna zaopatrywana jest obficie w różnorodne maszyny. Nasze fabryki traktorów i fabryki budowy maszyn rolniczych uległy zniszczeniu podczas wojny; obecnie wszytkie one zostały odbudowane i wraz z nowymi fabrykami dają w bieżącym roku gospodarce rolnej: traktorów w przeliczeniu na jednostki o mocy 15 koni mechanicznych — czterokrotnie więcej niż w 1940 r.; kombajnów — 3,8 razy tyle, plugów traktorowych — cztery razy tyle, siewników traktorowych — prawie sześć razy tyle, kultuwatorów traktorowych — przeszło trzy razy tyle.

Przemysł chemiczny dostarcza gospodarce rolnej coraz więcej nawozów sztucznych. W bieżącym roku gospodarka rolna otrzymuje nawozów fosforowych, potasowych i azotowych prawie dwukrotnie więcej niż w 1940 r.

Prowadzenie wielkiej gospodarki kolektywnej, wyposażonej w przodującą technikę, wymaga znajomości ekonomiki produkcji kołchozowej, znajomości podstaw agrotechniki i mechanizacji. Spośród kołchozników wysunęli się wybitni organizatorzy, kierownicy i mistrzowie gospodarki rolnej. Nie wolno jednak poprzestać na tym. Toteż partia i rząd stawiają zadanie dalszego wzmocnienia kadr kołchozowych, wprowadzenia do produkcji kołchozowej i do praktycznej pracy stacji maszynowo-tractorowych osiągnięć nauki i najnowszych doświadczeń gospodarki rolnej.

Rozwójowi gospodarki narodowej towarzyszy wzrost dochodu narodowego oraz dalszy wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego naszego narodu.

W krajach kapitalistycznych klasy wyzyskiwaczy przywiązują sobie lwią część dochodu narodowego, wytwarzanego przez masy pracujące. W radzieckim socjalistycznym systemie gospodar ki dochód narodowy przypada masom pracującym i jego podział odbywa się nie w interesie wzbogacenia klas wyzyskiwaczy, lecz w interesie systematycznego podnoszenia sytuacji materialnej robotników, chłopów i inteligencji oraz rozszerzenia produkcji socjalistycznej. Dlatego też wzrost dochodu narodowego Kraju Rad stanowi najbardziej syntetyczny i jaskrawy wskaźnik wzrostu dobrobytu materialnego mas pracujących.

Plan 5-letni ustalił, że cały dochód narodowy w 1950 r. winien przekroczyć poziom przedwojenny o 38 proc. Już w 1949 r. dochód narodowy Związku Radzieckiego prawie że osiągnął ten poziom, a w 1950 r. dochód narodowy przewyższy poziom przedwojenny — w cenach porównywalnych — o przeszło 60 proc. tj. znacznie więcej niż przewidywał plan 5-letni.

Jak wiadomo, rząd radziecki zrealizował reformę pieniężną i w 1950 r. dokonał trzeciej z kolei obniżki detalicznych cen towarów masowego spożycia. Doprowadziło to do jeszcze większego wzmocnienia radzieckiego rubla, do podwyższenia jego siły nabywczej. Dochody robotników i pracowników umysłowych, w przeliczeniu na jedną pracującą jednostkę zwiększyły się już w 1949 r. — w cenach porównywalnych — o 24 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. Dochody chłopów odpowiednio zwiększyły się więcej niż o 30 proc. W bieżącym roku odbywa się dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników umysłowych oraz zwiększa się dochody chłopów.

(Ciąg dalszy na str. 4)

REFERAT MARSZAŁKA MIKOŁAJA BULGANINA NA UROCZYSTYM POSIEDZENIU RADY MOSKIEWSKIEJ

(Dalszy ciąg ze strony 3)

W naszym kraju nie ma, jak wiadomo, bezrobocia. Liczba robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w gospodarce narodowej nieustannie wzrasta i obecnie przewyższa liczbę przedwojenną o 22 proc.

Poprawa sytuacji materialnej mas pracujących znajduje wyraz we wzroście siły nabywczej ludności i w zwiększonych obrotach handlu. W bieżącym roku mogliśmy skierować do sklepów państwowych i spółdzielczych dla odsprzedaży ludności, nie licząc miejscowych zasobów, o 35 proc. więcej mięsa i produktów mięsnych niż przed wojną, o 53 proc. więcej ryb, o 60 proc. więcej masła i innych tłuszczów, o przeszło 30 proc. więcej cukru i wyrobów cukierniczych, o 38 proc. więcej tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych, o 35 proc. więcej obuwia, o 37 proc. więcej artykułów pończosznich, o 31 proc. więcej mydła.

Obecnie konsumpcja krajowa przewyższa znacznie poziom przedwojenny.

Partia i rząd uważają za sprawę pierwszorzędnej wagi zwiększanie ze wszelkimi funduszy mieszkaniowego kraju, a zwłaszcza udzielanie pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie indywidualnych domów mieszkalnych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy pięcioletki powojennej oddano do użytku i zbudowano mieszkania o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych. Cyfry te świadczą o znacznym zasięgu budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju. Jednakże plany budownictwa mieszkaniowego nie wszędzie są w całej pełni wykonywane. Domy mieszkalne w miastach i na wsi buduje się powoli i wciąż jeszcze drogo.

Rząd wydaje duże sumy na akcje społeczno-kulturalne. W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji dziecięcych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych, 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 milionów osób. Wyższe uczelnie kształcą 1,230 tysiące studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie literatura i sztuka radziecka, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrosła sieć zakładów naukowo-badawczych. Poczyniono poważne kroki w kierunku rozwiązania zadania postawionego przez towarzysza Stalina uczonym radzieckim: „Nie tylko doścignąć, lecz również prześcignąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za rubieżami naszego kraju”.

W ślad za wykryciem tajemnicy energii atomowej, uczeni nasi swymi licznymi, poważnymi pracami i wynalazkami przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień językoznawstwa i fizjologii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia towarzysza Stalina w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa. Wystąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki. Towarzysz Stalin wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez wolności krytyki, bez zastępowania przestarzałych formuł i wniosków przez nowe; otworzył towarzysze Stalin przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć o naszych odkrytych chwałach siłach zbrojnych, o naszej armii, o naszym lotnictwie, o naszej marynarce wojennej. Spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, stoją one niezachwianie na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny.

Towarzysz Stalin uczy, że w okresie komunizmu gospodarka narodowa organizowana planowo będzie się opierała na wyższej technice zarówno w dziedzinie przemysłu jak i gospodarki rolnej. Wynika z tego, że musimy koniecznie zorganizować nowy, dalszy rozwój gospodarki radzieckiej, podnieść na jeszcze wyższy poziom techniczne uzbrojenie wszystkich gałęzi gospodarki i osiągnąć dalszy wzrost sił wytwórczych.

W świetle tych stojących przed narodem radzieckim zadań, olbrzymie znaczenie mają uchwały rządu, dotyczące budowy Kujbyszewskiej i Stalingradzkiej elektrowni wodnych na Wołdze, budowy głównego Kanału Turkmenskigo Amudaria — Krasnowodsk, Kachowskiej elektrowni wodnej na Dnieprze oraz kanałów południowo-ukraińskiego i północno-krymskiego.

Budowle te ze względu na swą skalę, techniczność koncepcji i terminy realizacji są prawdziwymi budowlami komunistycznymi. Każda z nich składa się z elektrowni wodnych, zapór, kanałów i rezerwuarów wodnych oraz z systemów nawadniania. Nowe budowle stanowią złożony kompleks urządzeń technicznych. Budownictwo takich urządzeń możliwe jest tylko w naszym kraju w warunkach planowej gospodarki socjalistycznej.

Cztery nowobudowane elektrownie wodne będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilowatów i dadzą rocznie przy przeciętnym stanie wód 22 miliardy kilowat-godzin energii elektrycznej, czyli przeszło 11 razy więcej niż dawały w roku 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej.

Elektrownie wodne Kujbyszewska i Stalingradzka zapewnią całkowite zaopatrzenie Moskwy w energię elektryczną i umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadwołżańskich oraz centralnych okręgów czarnoziemiu; elektrownie wodne głównego Kanału Turkmenskigo i elektrownia Kachowska umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadkaspjskich. Turkmeni i dolnego Dniepru. Kraj otrzyma możliwość uruchomienia nowych zakładów przemysłowych i zastosowania produkującej techniki w zakładach będących już w ruchu. Zrządzanie i nawadnianie obszarów zwolżańskich, ziem południowej Ukrainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustyn-

nych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji środkowej — da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych. Na zrządzanych obszarach rozwinię się na szeroką skalę hodowla bydła. Energia elektryczna nowych stacji znajdzie szerokie zastosowanie w przemyśle i w produkcji rolnej. Decyzje rządu w sprawie budowy na Wołdze, na Amu-Darii i na Dnieprze, powitane zostały w naszym kraju z wielkim entuzjazmem. Robotnicy wielu zakładów przemysłowych podejmują zobowiązania, że szybko i dobrze wykonają zamówienia dla tych nowych budów. Radzieccy uczeni, inżynierowie i technicy kierują swe twórcze wysiłki ku rozwiązaniu technicznych problemów nowego budownictwa. Kolchoźnicy i kolchoźnice obszarów nadwołżańskich, Turkmeni, Ukrainy i Krymu podejmują zobowiązania pracy w celu przyspieszenia realizacji robót budowlanych.

W toku rozwoju społeczeństwa radzieckiego sprawa hartu ideologiczno-teoretycznego naszych kadr nabiera coraz większego znaczenia. Warunki przejścia od socjalizmu do komunizmu zobowiązują nas do tego, byśmy podnieśli na wyższy szczebel całą pracę ideologiczną, byśmy osiągnęli dalsze udoskonalenie wychowania komunistycznego mas pracujących.

Nie można zbudować komunizmu bez całkowitego przewyciężenia przeżytków kapitalizmu w świadomości naszych ludzi. Oto dlaczego należy wzmocnić walkę z różnymi przejawami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, do przestrzegania interesu państwowego.

Trzeba stanowczo wykorzystać wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalenia pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, pomóc im w opanowaniu nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.

Nasza partia komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym co osiągnięto i nie dawać się olśniewać sukcesami. Byłoby niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia. Nie wolno np. przejść obojętnie wobec takiego niedopuszczalnego zjawiska, jak naruszenie ustaw o obowiązkowym wykonywaniu planów państwowych. Dotychczas w szeregu gałęzi przemysłu poszczególne przedsiębiorstwa systematycznie nie wykonują ustalonych dla nich planów. Kierownicy tych gałęzi przemysłu uspakajają siebie, że zła praca przedsiębiorstw, które nie wykonują planu zostanie pokryta kosztem przekroczenia planów przez przedsiębiorstwa produkujące.

Jest to niestusne, nieradzieckie podejście do wykonania planów państwowych. Tego rodzaju

ju praktyka osłaniania i zamazywania złej pracy jednych przedsiębiorstw kosztem dobrej pracy innych, nie ma nic wspólnego z radziecką metodą kierowania gospodarką. Takie metody nie licują z pracownikami gospodarki socjalistycznej. W ten sposób mogą rozumować i postępować tylko burżuazyjni kombinatory. Plan państwowy — to prawo. Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest wykonywać ustalone dla niego zadanie. Zadanie to winno być punktem wyjścia nie tylko dla pracowników przemysłu, lecz i dla wszystkich innych gałęzi naszego budownictwa socjalistycznego.

Niemniej ważne jest podkreślenie poważnych niedociągnięć również w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego. Zwrócił na nie naszą uwagę towarzysz Stalin. Podczas, gdy rozwojowi produkcji przemysłowej towarzyszy spadek kosztów własnych produkcji i na tej podstawie następuje zmniejszenie cen towarów i wzmocnienie rubla radzieckiego, — koszty budownictwa, pomimo znacznego wzrostu zasięgu robót inwestycyjnych, nie zmniejszają się i pozostają niezwykle wysokie. Projekty budownictwa zawierają wiele zbędnych szczegółów, co podraża koszty budowy. Wskutek poważnych braków w planowaniu budownictwa inwestycyjnego rozpraszają się środki materiałowe i pieniężne na wiele obiektów budowlanych, co powoduje przedłużenie terminów budownictwa, zatrzymuje uruchomienie nowego potencjału produkcyjnego i zwiększa rozmiary nie zakończonego budownictwa. Przy obecnym olbrzymim rozmachu naszego budownictwa inwestycyjnego sprawa ta nabiera dużej wagi państwowej.

Kierownicy naszych organizacji, zajmujących się budownictwem, muszą skończyć z naruszeniem zadań rządu w sprawie obniżania kosztów budownictwa, zapewnić zdecydowanie przyspieszenie terminów budownictwa, usprawnić swoją pracę i zlikwidować pozostawanie w tyle za innymi gałęziami naszej gospodarki narodowej.

Niezawodnym i wypróbowanym środkiem walki z niedociągnięciami w naszej pracy jest bolszewicka krytyka i samokrytyka. Partia uczy, że krytyka i samokrytyka, będąca jedną z sił napędowych społeczeństwa radzieckiego, pomaga w stanowczym usuwaniu tego, co stare, co się przeżyło, i toruje drogę temu, co nowe, produkujące, postępowe. Dlatego też krytyka i samokrytyka należy posługiwać się nie od wypadku do wypadku, lecz stale. Krytyka i samokrytyka winna być nieprzerwanie działającą bronią, mającą na celu usprawnienie całej naszej pracy.

Likwidacja niedociągnięć w wychowaniu politycznym, w budownictwie gospodarczym i kulturalnym pozwoli ujawnić nowe źródła rozwoju produkcji socjalistycznej i tym samym przyspieszyć nasz marsz na drodze do komunizmu.

II. Związek Radziecki a walka o utrwalenie pokoju na całym świecie

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki uprzednio walczył o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów.

Ręka w ręce ze Związkiem Radzieckim prowadzi walkę o pokój i o przyjaźń narodów kraje demokracji ludowej — Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawę pokoju walczy aktywnie wielki naród chiński pod przewodnictwem Komunistycznej Partii Chin z towarzyszem Mao Tse-tungiem na czele.

Zdecydowanie stoi w obozie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawę pokoju, o wolność i niezależność swego narodu prowadzi wojnę wyzwolenczą bohaterów Koreański.

Wszystkie te narody stanowią oboz pokoju, socjalizmu i demokracji.

Towarzysz Stalin niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologii nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„Dla współpracy — mówił towarzysz Stalin — nie jest rzeczą konieczną, by narody miały jednakowy system. Należy szanować systemy aprobowane przez naród”.

Równocześnie towarzysz Stalin wskazuje, że „należy rozróżniać między możliwościami współpracy a chęcią współpracy. Możliwość współpracy zawsze istnieje, ale nie zawsze jest chęć współpracy”.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego rządu, zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się oboz imperializmu z kolumnami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, oboz prowadzący politykę rozpętywania nowej wojny, politykę panowania silnych krajów nad słabymi.

Przed drugą wojną światową głównymi konkurentami imperialistów amerykańskich na rynkach światowych były Niemcy i Japonia. Po rozbiciu tych krajów podczas wojny, imperialiści USA dążą do tego, by wykorzystać wytworzoną sytuację dla zagarnięcia źródeł surowców i rynków zbytu. Ich cele nie ograniczają się jednak do tego. Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdruzgotania Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowego — wyzwolenczego we wszystkich pozostałych krajach, do panowania imperialistów USA nad światem. W imię tego wszystkiego, w obozie imperializmu wzmagają się wysiłki zbrojne, rozrastają się wydatki zbrojeniowe, zwiększa się liczebność sił zbrojnych, niszczy się resztki swobód demokratycznych, a organizacje postępowe są prześladowane. Imperialiści amerykańscy mają nadzieję, że będą mogli dla osiągnięcia tych celów wykorzystywać w charakterze mięsa armatniego armie zależnych od nich krajów. Koła rządzące Anglii i Francji, które kiedyś uprawiały samodzielną politykę zagraniczną, obecnie, wbrew swym interesom narodowym, podporządkowują się usłudze we wszystkich zasadniczych sprawach międzynarodowych dyktatowi imperialistów USA.

armii niemieckiej w zachodnich Niemczech, podjęcie praktycznych kroków w kierunku remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz wykorzystania ich rezerw ludzkich i materialnych w imię swoich interesów, bez uwzględnienia interesów narodowych narodu niemieckiego.

Polityka rozczłonkowania Niemiec, realizowana przez rządy amerykański, angielski i francuski, z pogwałceniem zasad układu poczdamskiego, doprowadziła do zerwania normalnych stosunków ekonomicznych między zachodnimi a wschodnimi obszarami Niemiec do rozwoju w Niemczech zachodnich tych tylko gałęzi przemysłu, które związane są z produkcją wojenną.

Całkowitym tego przeciwnieństwem jest polityka rządu radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego, przewidującego utworzenie jednolitych, niezawisłych i miłujących pokój Niemiec demokratycznych. Znałe są powszechnie propozycje rządu radzieckiego w sprawie jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego. Propozycje te zostały znów wysunięte w opublikowanej niedawno deklaracji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie deklaracji poczdamskiej, w której jest jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią, wycofania z Japonii wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militarizmu japońskiego.

Stany Zjednoczone Ameryki, przeciwnie, stawiają sobie za cel przedłużenie okupacji Japonii i przekształcenie jej w bazę wypadową dla przeprowadzenia swych agresywnych planów na Dalekim Wschodzie. Wykorzystując swą sytuację mocarstwa okupacyjnego i naruszając uzgodnione decyzje w sprawie demilitaryzacji i demokracji Japonii, Stany Zjednoczone odbudowują bazy marynarki wojennej w Japonii, tworzą na nowo japońskie siły zbrojne, przesładują organizacje demokratyczne i popierają powrót militarystów japońskich do władzy.

W ten sposób naruszając powzięte zobowiązania w sprawie Niemiec i Japonii, rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii uderzają powojennie pokojowe uregulowanie, w którym zainteresowane są narody wszystkich krajów.

W walce o pokój i współpracę międzynarodową, rząd radziecki popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Towarzysz Stalin wskazywał, że „siła tej międzynarodowej organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równoprawności państw, a nie na zasadzie panowania jednego nad drugim. Jeżeli Organizacji Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równoprawności, to odegra ona bezwarunkowo wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa”.

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Co więcej, rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w zwykłą przybudówkę departamentu stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje suwerennych praw innych państw, że zamierza on rozpętać nową wojnę.

Imperialiści dokładają wielu wysiłków, by zniekształcić obraz pokojowej polityki Związku Radzieckiego i przedstawić ją jako propagandę, jako próbę wprowadzenia kogoś w błąd. Cóż zaś może być bardziej szczerze i jasne niż niejednokrotne propozycje rządu radzieckiego wymierzone przeciwko rozpętywaniu nowej wojny, a występujące na rzecz rozszerzenia współpracy międzynarodowej.

Rząd radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyjęcie „deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów”. W deklaracji tej rząd radziecki znów proponuje, by potępić propagandę na rzecz nowej wojny i wydać zakaz jej prowadzenia, — zakazać używania broni atomowej jako broni agresji i masowej zagłady ludzi — ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową nad skrupulatnym i bezwzględny przez strzeżeniem tego zakazu — zawrzeć pakt w sprawie utrwalenia pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami i zredukować ich siły zbrojne o jedną trzecią w ciągu roku z tym, by redukować je dalej w przyszłości. Zdawałoby się, że najprostsza rzecz byłoby od razu przyjąć te pokoje w propozycje rządu radzieckiego i sprawdzić w ten sposób szczerotę propozycji radzieckich.

Jednakże podległe wojenni mające posłuszną większość w ONZ, wolał odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podlegaczy wojennych i ich agresywne plany. Co więcej, panowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.

Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Do świadczenie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród nasz potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.

Swą agresywną politykę imperialiści maskują twierdzeniami, jakoby prowadzili walkę przeciwko komunizmowi. Chwył ten nie jest nowy. Hitler i jego wspólnicy usiłowali w ten sam sposób usprawiedliwić swą agresywną politykę, powołując się na niebezpieczeństwo komunistyczne. Wszyscy wiedzą, czym zakończyły się te oszukańcze machinacje hitlerowskie. Widocznie laury Hitlera nie pozwalają spać podlegaczom wojennym z bloku anglo-amerykańskiego.

(Dokończenie na str. 5)

ZWYCIĘSTWO REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ natchnieniem i wzorem w naszej walce o pokój i socjalizm

Przemówienie I sekretarza KW PZPR tow. Czesława Domagały wygłoszone na uroczystej akademii w Gdańsku dnia 6 listopada

33 lata temu, 7 listopada, krą-
żownik „Aurora” ogniem swych
dział, skierowanych na Pałac Zi-
mowy, w którym obwarował się
Rząd Tymczasowy Kiereńskiego,
obwieścił światu początek nowej

epoki, epokę Wielkiej Rewolucji
Socialistycznej.

33 lata temu został obalony w
Rosji rząd burżuazyjny, władza
przeszła w ręce rad, przestało
istnieć państwo carów. Na po-
wierzchni jednej szóstej części
ziemskiego globu, proletariatu, kie-
rowany przez partię bolszewików,
dowodzony przez największych lu-
dzi naszego stulecia — Lenina i
Stalina, zburzył państwo obszar-

Na gruzach obalonego kapitalizmu zakwitło nowe życie

Kiedy najazd zbrojny między-
narodowego kapitału zakończył
się jego sromotną klęską, Kraj Rad
wkroczył na tory pokojowego
budownictwa, które dokonywało
się w pierwszym okresie w nie-
zwykle trudnych warunkach.

Kraj był zrujnowany wojną, rol-
nictwo i przemysł zniszczone.
Przed partią i rządem stały ogra-
nżymie i niezwykle trudne zadania.
Przystąpiono do socjalistycz-
nego uprzemysłowienia — kraju,
z budowania przemysłu ciężkiego,
a przede wszystkim przemysłu ma-
szynowego, celem uniezależnienia
się od zagranicy, podniesienia na
odpowiedni poziom obronności
kraju, zapatrzenia wsi w nowo-
czesne maszyny, stworzenia pod-
staw dla szybkiego rozwoju
wszystkich gałęzi produkcji.

Proletariat radzieckiej z ogrom-
nym entuzjazmem i ofiarnością
przystąpił do pracy. Został opra-
cowany pierwszy plan pięcioletni,
którego zadaniem było wyposażyć
przemysł i rolnictwo ZSRR w nowo-
czesne urządzenia techniczne. Roz-
poczęto na wielką skalę roboty
przy budowie Dnieprogradu, wiel-
kich hut Magnitogorska, fabryk
traktorów, kombajnów, samocho-
dów itd.

W krajach kapitalistycznych
rósł kryzys, każdy dzień wyrzucał
na bruk coraz to nowe tysiące
bezrobotnych, w Europie szala-

Zwycięstwo rewolucji dwukrotnie przyniosło Polsce wolność

Przyszedł rok 1939, a po nim
czerwiec 1941 roku, kiedy armia
hitlerowskich Niemiec, wspomaga-
na przez światową finansjerę,
napadła na ZSRR.

Przez cały czas tych straszli-
wych zmagani, szczególnie my, Po-
lacy, wstęchiwalimy się czujnie
w odłogi frontu, bo wierzyliśmy,
że tylko stamtąd może przysięść
wyzwolenie z kajdan straszliwej
niewoli i poniżenia.

Związek Radziecki dzięki ge-
nialnej strategii i taktyce Stalina,
bezprzykładnemu bohaterstwu żoł-
nierza, ofiarnej pracy całego na-
rodu dla potrzeb frontu, dzięki
posiadanu olbrzymiego przemysłu
wojennego, zламаł i zdruzgotał po-
tęgę hitlerowską, na którą pod
przymusem w latach wojny pra-
cowali ludy całej Europy, przy-
wrócił nam wolność, ocalił narody
od krwawego barbarzyństwa,
umożliwił powstanie szeregu
państw, rządzonych przez ludzi
pracy.

Wielka Rewolucja Socialisty-
czna dwukrotnie przyniosła na-
rodowi polskiemu niepodle-
ność i dlatego naród polski ze
szczególną czcią święci jej rocz-
nicę. Rewolucja Październiko-
wa, przynosząc wyzwolenie spo-
łeczne masom pracującym Ro-
sji, przyniosła wyzwolenie wszy-
stkim uciskanym przez carat
narodom.

ników, fabrykantów i bankierów,
i na jego miejscu zbudował pań-
stwo dyktatury proletariatu.

Zwycięstwo Wielkiej Rewolucji
Październikowej stało się znamie-
niem zbliżania się nieuniknione-
go końca panowania kapitału i po-
czątku nowej epoki w dziejach
ludkości.

Rewolucja Socjalistyczna, któ-
rej motorem zwycięstw była par-
tia bolszewików, rozgromiwszy
burżuazję, przystąpiła do budowa-
nia nowego życia, dowodząc z ty-
godnia na tydzień, z miesiąca na
miesiąc, z roku na rok, że proleta-
riat stawia się klasą panującą,
może z powodzeniem rządzić kra-
jem i kierować całym jego gospo-
darstwem narodowym bez burżu-
azji i przeciw burżuazji. Partia
bolszewicka wyrosła z klasy robot-
niczej, kierowana przez Lenina i
Stalina zahartowana w bojach z
carskim uciskiem, potrafiła wy-
zwolić olbrzymi, twórczy entu-
zjazm ludu, który wbrew wro-
gom wznosił niestrudzone funda-
menty swej socjalistycznej o-
czyzyny.

Napawało to przerażeniem clem
ne moce imperializmu, które
spryskiwały się przeciwko młode
mu państwu Rad i korzystając z
buntu carskich generałów, obszar-
ników, fabrykantów i kulaków
przeciw władzy Rad, wystąpiły
zbrojnie przeciwko młodej repu-
blice.

Imperialiści i ich agenci z co-
raz większą nienawiścią spogląda-
li na Związek Radziecki, prowoko-
wali, nasyłali szpiegów i dywer-
santów, knuli spiski przeciwko
krajowi Rad. Ale partia pod kie-
rownictwem Stalina, nieustannie
czuwając nad ojczyzną proletari-
atu, zlikwidowała ostatecznie
kontrrewolucję i zdradę.

Imperialiści montują bloki an-
tyradzieckie. Związek Radziecki
krzyżuje ich plany i przez cały o-
kres międzywojenny konsekwen-
tnie broni pokoju, występuje
w obronie wszystkich napadanych
narodów.

Wielka Rewolucja Październi-
kowa umożliwiła narodowi pol-
skiemu odzyskanie niepodległości,

zaprzaszczając w 20 lat później
przez polską burżuazję, która pa-
lając nienawiścią do Związku Ra-
dzieckiego, wołała pogrążyć naród
w straszliwą niewolę, aniżeli za-
wrzeć sojusz ze Związkiem Ra-
dzieckim przeciwko imperializmowi
w faszystowskich Niemczech.

Dzięki Wielkiej Rewolucji So-
cjalistycznej i powstałemu w jej
wyniku Związkowi Radzieckiemu,
został rozgromiony hitlerizm, nie

Pod przewodnictwem WKP (b) kroczy naród radziecki do komunizmu

Zniszczenia i ofiary, jakie Zwią-
zek Radziecki poniósł w ostatniej
wojnie nie miały sobie równych
na świecie. Jednak praca nad odbu-
dową, podjęta jeszcze w czasie
trwania wojny, przeprowadzona
została z takim entuzjazmem i w
takim tempie, że już przy końcu
1947 roku produkcja osiągnęła po-
ziom przedwojenny.

W latach powojennej pięcioletki
trzykrotnie obniżono ceny produk-
tów ogólnego spożycia, wzrosła
zdolność nabywcza rubla, wzrosły
realne płace zarobkowe.

Dzięki mądrej polityce partii,
dzięki genialnemu kierownictwu
tow. Stalina, dzięki entuzjazmowi
radzieckiego człowieka, kraj szyb-
ko został odbudowany i wkroczył
na drogę nowych osiągnięć.

Kraj Rad, naprzekór wszystkim
wrażeniom siłom rozpętującym psy-
chozę wojenną, wykonuje gigan-
tyczne plany przeobrażenia przy-
rody. Realizować te plany może
jedynie ustrój radziecki, jedynie
socjalistyczny system gospodarki.
Kapitalizm z nieodłączną anarchią
produkcji, z nieuniknionymi kryzy-

Na straży pokoju i wolności narodów

33 rocznica Wielkiej Rewolucji
Socialistycznej przypada w mo-
mentie znacznego napięcia w
sytuacji międzynarodowej. Imperi-
aliści amerykańscy przeszli do
bezpośrednich aktów agresji, do-
konując bandyckiego napadu na
Koreę, zajęli wyspę Tajwan, prze-
prowadzając remilitaryzację Nie-
miec zachodnich, zmierzają do
sprowokowania nowej wojny świa-
towej.

Związek Radziecki na terenie
ONZ konsekwentnie demaskuje
podżegaczy wojennych, stoi nie-
zmordowanie na straży wolności
narodów, zakazu broni atomowej
i redukcji zbrojeń.

Związek Radziecki, walcząc kon-
sekwentnie przeciwko podżega-
czom wojennym stoi na czele świa-
towego obozu obrońców pokoju,
który nieustannie wzrasta na si-
łach, gdyż z każdym dniem wzma-
ga się walka mas ludowych o de-
mokrację i socjalizm, Imperializm
amerykański, knując plany roz-
pętania nowej wojny, traci z dnia
na dzień na siłach, ponosi klęskę
za klęską.

W 32 rocznicę Wielkiej Rewolu-
cji tow. Malenkov oświadczył:
„Nie chcemy wojny i czynimy

Dumne meldunki stoczniovców gdańskich podczas akademii ku czci Wielkiego Października

Po gwizdiku syreny fabrycznej,
oznajmującej zakończenie pracy,
robotnicy Stoczni Gdańskiej tłum-
nie podeszli do udekorowanej
sali teatralnej. Produjący ludzie
stoczni zasiedli, witani oklaskami
zebranych, za stołem prezydałnym
akademii.

Okolicznościowy referat wygłosił
sekretarz Komitetu Zakładowego
tow. Wójcicki. Po omówieniu zna-
czenia Rewolucji Październikowej
prelegent podkreślił osiągnięcia
stoczniovców w walce o realizację
planu 6-letniego i umocnienie sił
obozu pokoju. Stocznia Gdańska po-
siada już liczny zastęp produ-
jących ludzi, którzy pracą swą przy-
czyniają się do budowy potęgi mo-
rskiej Polski. Towarzysze Osypuk,
Baranowska, Brzeziński, Pluta, Ci-
ch i wielu innych, nieustannie pod-
nosząc wydajność pracy, realizując
zobowiązania na cześć 33 rocznicy
Rewolucji Październikowej przed
terminem, dają najlepszą odpo-
wiedź podżegaczom wojennym, u-
siłującym rozpętać nową krwawą
zawieruchę.

Z kolei znany przodownik prac-

ow. Makowski, wśród owacji ze-
branych, odczytał meldunki z wy-
konania zobowiązań październiko-
wych. Zrealizowały je w pełni wy-
działy, oddziały, brygady stoczni i
indywidualni robotnicy. Kadłubow-
cy wykonali ponad plan 560 ton
konstrukcji, brygada młodzieżowa
tow. Moziela zamontowała przed
terminem maszyny pomocnicze na
jednostkę pływającą. Slusarze o-
krętowi wykonali na 8 dni przed
terminem sterówkę na s/s „Kra-
ków”.

Wśród niebywałego entuzjazmu
i owacji zebranych na cześć Związ-
ku Radzieckiego, II sekretarz Ko-
mitetu Zakładowego tow. Ziolkow-
ski odczytał następnie pismo kon-
sula radzieckiego tow. Tarasowa
do stoczniovców.

— Życząc stoczniovcom — czytał
przy burzliwych oklaskach tow.
Ziolkowski — owocnej pracy w re-
alizacji zadań planu 6-letniego.

Część oficjalną akademii zako-
ńczył odśpiewanie Międzynarodo-
wej pieśni o pokój. W części artystycznej wystąpił
zespół śpiewaczy oraz orkiestra
stoczni.

sący biologiczną zagładę narodo-
wi polskiemu.

Masy pracujące Polski nigdy
nie zapomną, że żołnierz ra-
dziecki, którego tysiące mogił
znajdują się na polskiej ziemi,
wyzwolił ją nie tylko z barba-
rzyńskiej niewoli faszystowskiej,
ale i uchronił przed niewolą
anglo - amerykańskiego imperi-
alizmu, że wyrwał ją raz na
zawsze z jarzma rodzimej i ob-
cej burżuazji.

sami i rabunkową gospodarką nie
jest w stanie nawet podjąć tak ko-
losalnego budownictwa.

Te wspaniałe osiągnięcia, te
epokowe dzieła dokonywane
przez radzieckich ludzi, Związek
Radziecki ma do zawdzięczenia
partii bolszewików, która 33 la-
ta temu poprowadziła klasę ro-
botniczą i pracujące chłopstwo
do zwycięskiej Rewolucji Paź-
dziernikowej, która poprowadzi-
ła naród do zwycięstwa nad im-
perializmem hitlerowskim, a
dziś prowadzi go do komuniz-
mu. Kierowniczą siłą Kraju
Rad jest partia, wychowana
przez największych geniuszów
naszego stulecia Lenina i Stali-
na, partia, której siłę niezmoc-
niła nauka Marksa, Engelsa,
Lenina i Stalina, jej czy-
stość ideologiczna, niezłomna
wierność zasadom marksizmu-
leninizmu. Ta partia jest dla
nas wzorem i przykładem, jak
należy walczyć, jest ona źród-
łem także i naszych zwycięstw.

wszystko, co jest możliwe, aby
jej zapobiec. Niech jednak nikt
nie sądzi, że jesteśmy zastraszeni
tym, iż podżegacze wojenni po-
trząsają orężem. Nie my, lecz im-
perialiści i agresorzy powinni o-
bawiać się wojny”.

Czego, towarzysze, uczy nas hi-
storię? Uczy ona nas tego, że pierw-
sza wojna światowa rozpoczęta
przez imperialistów doprowadziła
do zwycięstwa Wielkiej Październi-
kowej Rewolucji, wyzwolenia

ludów i narodów z carskiego ucis-
ku, ustanowienia władzy proletari-
atu na jednej szóstej części glo-
bu ziemskiego.

Historia uczy nas dalej, że druga
wojna światowa rozpętna przez
imperialistów, doprowadziła do
rozszerzenia się frontu antyimpe-
rialistycznego. W jej wyniku po-
wstało szereg państw demokra-
cji ludowej w Europie, zrzućcił kaj-
dany 475 milionowy naród chiń-
ski, powstała Niemiecka Republi-
ka Demokratyczna, chwyciły
za broń w walce wyzwolen-
czej narody Wietnamu i Mala-
jów.

Nie może ulegać wątpliwości,
że trzecia wojna, gdyby udało się
ją rozpętać imperialistom, stałaby
się dla nich grobem.

Imperializm amerykański na-
padł na pokojowy naród koreań-
ski, rzucając przeciwko niemu
potęgę militarną — siły morskie,
powietrzne i lądowe. Potęgę im-
perializmu amerykańskiego po-
chwiliwych sukcesach, podczas
których żołdacy amerykańskiego
kapitału dali świadectwo, że pre-
ścięgnieli w mordach swoich hitle-
rówskich mistrzów — dziś zmu-
szeni są cofać się pod uderzeniami

Czynem produkcyjnym witamy rocznicę Wielkiego Października

Klasa robotnicza Polski, wita-
jąc rocznicę Wielkiego Październi-
ka, rocznicę tego wielkiego
dnia, który dzięki genialnej po-
lityce partii bolszewików i jej
wodzów stał się przełomem w
dziejach świata, otwierając nową
erę socjalizmu, czci ten
dzień zobowiązaniami produk-
cyjnymi. Nasi robotnicy Wybrze-
ża nie pozostają w tyle za ro-
botnikami Śląska, czy innych
osrodków przemysłowych. Obok
stoczniovców Gdańska i Gdyni
stoją wierni robotnicy budo-
wani, dzielni marynarze naszej
floty handlowej, dotrzymują
im kroku Zakłady im. Generała
Świerczewskiego i wiele innych.

Nasi robotnicy, podejmując
zobowiązania dla uczczenia Wie-
lkiej Rewolucji Październikowej i
wykonując je są świadomi, że u-
macniają tym siłę i obronność
swej ojczyzny, wzmacniają świa-
towy front walki o pokój, któ-
mu przewodzi Związek Radziecki
i jego wielki chorąży tow.
Stalin.

Armii Ludowej Korei, kierowanej
przez Komunistyczną Partię Ko-
rei i jej wielkiego syna Kim Ir-
sena.

Amerykańscy podżegacze wojen-
ni i prowokatorzy prowadząc agre-
sywną wojnę na terytorium Ko-
reji wielokrotnie naruszali suweren-
ność Chińskiej Republiki Ludow-
wej. Imperialistyczne wojska
USA zaczęły zbliżać się do granic
Chin, zagrażając bezpośrednio ich
terytorium. Nic dziwnego, że w
tych warunkach została ogłoszona
deklaracja wszystkich partii de-
mokratycznych Chin, w której po-
wiedziano wyraźnie: „Nie tylko
obowiązek moralny nakazuje na-
rodowi chińskiemu pomóc narodo-
wi koreańskiemu w jego walce
przeciwko Ameryce. Udzielenie po-
mocy Korei odpowiada również
interesom całego narodu chińskie-
go i wynika z konieczności samo-
obrony. Ratować swego sąsiada —
to znaczy ratować siebie samego.
Powinniśmy pomóc narodowi kore-
ańskiemu; aby bronić naszej ojczy-
zny”.

Akt ten jest świadectwem, że
państwa stojące we froncie poko-
ju nie pragną wojny, ale nie po-
zwolą deptać swojej wolności.

Imperialiści podżegacze,
skazani na zagładę mogą pienieć
się i wściekać, mogą straszyć
nas i potrząsać bombą ato-
mową. Nas cechuje niewzru-
szony spokój i niezłomna wo-
la walki przeciwko wojnie, ponie-
waż wielki jest, nieustannie ro-
snący i niezwykły jak granit
front pokoju ze Związkiem
Radzieckim i towarzyszem Stali-
nem na czele, który prowadzi nas
nieomylnie do zwycięstwa demo-
kracji i socjalizmu na całym świe-
cie.

Referat marszałka Mikołaja Bułganina na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej (Dokończenie ze strony 4)

Jedną z trudnych jest obecnie wprowadzić
prosty ludzi w błąd. Na przykładzie Związku
Radzieckiego i krajów demokracji ludowej ludzie
pracy widzą, że tam, gdzie komunisti dochodzą
do władzy, utrwała się prawdziwa demokracja,
bezrobocie jest zlikwidowane, dobrobyt i kultura
narodu wzrastają w szybkim tempie i przed każ-
dym człowiekiem otwierają się najszersze możli-
wości twórczej pracy.

Oto dlatego, mimo wszelkich wysiłków im-
perialistów „unicestwienia” komunizmu, liczba
zwolenników komunizmu wzrasta. Wzrasta z
dnem każdym wpływ partii komunistycznych, li-
czących dziś w swych szeregach bez Związku Ra-
dzieckiego, ponad 18 milionów osób.

Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne.
Dlatego tak jak nie można unicestwić narodu,
tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez
same swe położenie w społeczeństwie kapitalistycz-
nym jest nieprzejednanym wrogiem imperializmu,
noszącego narodom cierpienia i masową za-
gładę na polach zbrojeń wojen.

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz ja-
śniej sprawę, w jaką straszliwą przepaść usiłują
je zepchnąć podżegacze wojenni.

Zaostrzenie groźby wojny wzmogło zdecydowa-
ną wolę narodów, by zapobiec wojnie. Na całym
świecie szerzy się i krzepnie zorganizowany i po-
tężny ruch w obronie pokoju, ruch jednoczący
robotników, chłopów, inteligencję, kobiety i mło-
dzież, ludzi najrozmaitszych przekonań politycz-
nych i religijnych. Obecnie narody walczą nie
tylko o zakaz broni atomowej, lecz również o
powszechnie ograniczenie wszelkiego rodzaju zbro-
jeń, o zakaz propagandy wojennej w każdej sta-
cji, o potępienie zbrojnej agresji i obecnej inge-
rencji w wewnętrzne sprawy narodów.

Naród radziecki jest za pokojem i broni zde-
cydowanie sprawy pokoju. Wyrażając wolę na-
rodu radzieckiego, Rada Najwyższa ZSRR po-
parła w czerwcu br. apel sztokholmski Stale-
go Komitetu Światowego Kongresu Obrońców
Pokoju. Apel ten podpisało ponad 115 milionów
obywateli radzieckich — cała dorosła ludność
naszej ojczyzny, oświadczając tym samym, że
pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwały po-
kój. Do walki o pokój powstały milionowe ma-
sy narodów innych krajów. Za apelem sztok-
holmskim głosowały, kładąc pod nim podpisy
w Chinach — 204 miliony osób, w Polsce, Czecho-
słowacji, Bułgarii, Rumunii, na Węgrzech i w

Albanii — ponad 50 milionów, w Japonii, Korei,
Anglii, Argentynie i innych krajach — 50 milio-
nów, w Niemczech ponad 20 milionów, we Fran-
cji — 15 milionów, we Włoszech 16 milionów,
w Stanach Zjednoczonych — 2,5 miliona osób.

Dzisiaj dzisiejszego zebrano ogółem pod
sztokholmskim apelem pokoju około 500 milio-
nów podpisów. Jest to poważna siła i groźna
przeobrażenie dla podżegaczy wojennych.

Narody walczące o pokój, pewne są triumfu
swej słusznej sprawy. Udaremnia one plany
podżegaczy wojennych.

Towarzysze! Wielkie sukcesy, jakie o-
siągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wy-
nikiem bohaterskiej pracy ludzi radzieckich i siły
swej polityki Partii Komunistycznej, partii Le-
nina-Stalina.

Organizatorska i kierownicza rola partii prze-
jawia się we wszystkich dziedzinach naszego
życia państwowego i społecznego. Po zakończeniu
wojny, partia skierowała wszystkie wysiłki lu-
dzi radzieckich ku odbudowie gospodarki, ku da-
łemu rozkwitowi naszej ojczyzny. Na wezwa-
nie partii rozwinięto się w kraju ogólnonarodo-
we wspólnotnictwo socjalistyczne o przedter-
minowe wykonanie planu pięcioletniego. Partia
zapewniła rozwój kultury i dobrobytu material-
nego ludzi radzieckich. Pod sztandarem partii
utrwalila się jeszcze bardziej jednolite moralno-
polityczne radzieckie społeczeństwo, rozwi-
nęła się i okrzepła stalinowska przyjaźń naro-
dów. Wzrosły nowe, liczne kadry pracowników
we wszystkich dziedzinach budownictwa gospo-
darczego i kulturalnego, wychowane przez par-
tię i uzbrojone w naukę marksistowsko-leninow-
ską.

Działalność naszej Partii Komunistycznej
wykazuje, że stawia ona ponad wszystko intere-
sy narodu i umiejętnie walczy o nie. Swę
służbą dla ojczyzny i narodu partia zchyla so-
bie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufa-
nie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckie-
go.

Niech żyje niezwykły sztandar Wielkiej
Socialistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje potężny naród radziecki!

Niech żyje nasza okryta chwałą Partia Ko-
munistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

Gdańsk i Gdynia w dniu 7 listopada

Bogate dekoracje - sklepy pełne towarów

OTWARCIE BIBLIOTEKI I ŻŁOBKA

Mimo normalnej pracy zakładów przemysłowych i instytucji dzień 33 rocznicy Rewolucji Październikowej w Gdańsku cechowała świąteczna atmosfera, którą stworzyły bogate dekoracje ulic i gmachów.

Ulice Gdańska i Wrzeszcza zapelnily w godzinach popołudniowych tłumy ludzi. Bogate wystawy sklepów tekstylnych i odzieżowych zachęcały do obejrzenia no wych asortymentów towarów. Przemysł tekstylny w dniu święta październikowego posiadał w sprzedazy wielkie ilości różnego rodzaju tanich i ładnych materiałów.

W gdańskich sklepach tekstylnych MHD i GSS nie brakowało wczoraj atrakcyjnych trzydziestek i sześćdziesiątek, chętnie kupowanych na ubrania chłopięce i płaszczki.

Ubezpieczalnia gdańska przyspieszy wypłatę zasiłku wyrównawczego rencistom

Pracownicy Sekcji Wypłaty Świadczeń Ubezpieczalni Społecznej w Gdańsku postanowili na ostatnio odbytej naradzie przyspieszyć wysyłkę zasiłku wyrównawczego osobom pobierającym renty. Wysyłka tego zasiłku dokonana zostanie do dnia 12 bm., w terminie o trzy dni krótszym, niż przewiduje zarządzenie ministra finansów. (n)

Kronika miast portowych

ULATWIENIE ZAPISÓW NA WSZECZNIE RADIOWA

Wojewódzki Oddział Wszecznicy Radiowej w Gdańsku, przy ul. Rokossowskiego Nr 36, by umożliwić zapisy na Wszecznice Radiową ludzom pracy, ustanowił wieczorne dyżury w godzinach od 15 do 17. Zgłoszenia na Wszecznice przyjmowane będą do 15 bm. Poza tym zapisy przyjmują wszystkie placówki związkowe, jak rady zakładowe, świetlice itp.

X KONCERT SYMFONICZNY FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

W programie najbliższego piątkowego koncertu symfonicznego Filharmonii Bałtyckiej usłyszymy w wykonaniu orkiestry VII symfonie Beethovena i suite symfoniczną Rimskiego-Korsakowa „Car Saltan”. Jako solista wystąpi laureat konkursu Chopinowskiego Władysław Kędra, który odegra koncert fortepianowy Ludomira Różyckiego.

Koncert odbędzie się w Teatrze Wielkim we Wrzeszczu, a w sobotę, 11 bm., program koncertu będzie powtórzony w Gdyni.

WALNE ZEBRANIE TOWARZYSTWA LITERACKIEGO IM. A. MICKIEWICZA

W dniu 12 bm. odbędzie się o godz. 11 w sali ZMP w Sopocie, ul. Kościuszki Nr 64, walne zebranie Oddziału Gdańskiego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza.

ZAJAZD AKTYWISTÓW MŁODZIEŻOWYCH LPZ Z PIĘCIU WOJEWÓDZTWA

Dnia 12 listopada br. w lokalu TPR we Wrzeszczu, ul. Sobótki Nr 15 odbędzie się zjazd aktywistów młodzieżowych Ligii Przyjaciół Zimierza z województw: gdańskiego, szczecińskiego, olsztyńskiego, bydgoskiego i koszalińskiego. Początek obrad o godzinie 10.

Podnoszą się story, otwierają okna. Po schodach biegnie w dół rzemieślnik z szewskim kopytem w ręku. Śpieszy się, przeskakując stopnie, jest inwalidą — weteranem wojny. Jakaś kobieta, uzbrojona w wałek od ciasta, wybiega na podwórkę.

Dziedziniec zapelnia się wzburzonym tłumem lokatorów. Jest tu i dozorca, i portierka, uliczny sprzedawca warzyw i czyścibut, śpiewaczka z mansardy i stary profesor. Wszyscy rzucają się do walki w obronie Pawła.

Nikanorowa idzie w stronę trybuny. Delegaci oklaskują ją stojąc. Owacja. Okrzyki: „Niech żyje wielki kraj pokoju — Związek Radziecki!”, „Niech żyje Stalin!”.

Nikanorowa wchodzi na trybunę. Oklaski wzmagają się. Spogląda na przewodniczącą i rozpoczyna swoją mowę.

— Towarzyszek! Ogłoszono tu, że jestem brygadystką, depu tatką do rady rejonowej, członkinią zarządu kolchozu itd. Tylko, że z pewnością, nazwy te nie dla wszystkich są zrozumiałe. Przecież w waszych krajach tego nie ma. Ale oto jedną nazwę rozumiem i Angielski, i Hiszpański, i Niemiecki, i Greczyński. Zrozumieją ją bez słuchawek na uszach. Mój Wasia nazywał mnie — matką, mamą...

Po sali w różnych językach przechodzi cichy szmer: „mama”...

— O tym moim mianie chcę właśnie mówić do was. Nie śmiecie się — to jest wielkie miano. Mv — matki, dałyśmy światu Lenina, dałyśmy Stalina!

Huczne oklaski.

Przez plac w stronę gmachu, gdzie obraduje Kongres, idzie demonstracja. W pierwszym szeregu Paweł, z obandażowaną głową, w rozdartej kurtce, a obok, trzymając go pod rękę — Joanna.

cze damskie. Dużo było również flaneli i wyrobów dziewiarskich, jak bielizny dziecięcej, kompletów damskich i różnego rodzaju pończoch.

Dla ułatwienia zaopatrzenia ludzi pracy w nowe gatunki towarów sklepy tekstylne i odzieżowe były otwarte do godz. 21.

Młodzież szkolna dzielnicy Siedlce 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej na długo zachowała w pamięci. W dniu tym bowiem dzieci z Siedlec otrzymały czytelną młodzieżową, bogato zaopatrzoną w beletrystykę, czasopisma polskie i radzieckie.

Czytelnia została zorganizowana przez Bibliotekę Miejską w osiedlu robotniczym przy ul. Kartuskiej. Na uroczystość otwarcia na wejściu placówki kulturalnej przybyły dzieci z dalekiego Emaus i szkoła nr 12 w Siedlcach.

Młodzi czytelnicy z przejęciem oglądali ładnie oprowione tomy zawierające opowieści „O Koniku Garbusku”, „Słoni Trąbalskim”, „Michale Niedźwieckim” i wiele, wiele innych. Biblioteka nowo-otwartej czytelnicy posiada ok. 700 tomów książek dla dzieci. Zachwyt wzbudziły wśród młodzieży bogato ilustrowane młodzieżowe czasopisma radzieckie.

Również Gdynia przystroiła się odświętnie na dzień 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Wszystkie gmachy zostały udekorowane flagami czerwonymi i biało-czerwonymi oraz transparentami i girlandami zieleni. Wśród zieleni wszędzie widniały portrety wodzów międzynarodowego proletariatu.

Pod względem dekoracji wystaw wyróżniły się sklepy MHD i PSS. Powszechny Dom

Towarowy w Gdyni był wczoraj bogato iluminowany. Wzdłuż ulicy Świętojańskiej i Skweru Kościuski powiewały szturmówki.

W dniu wczorajszym, w ramach obchodu 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, oddano w Gdyni do użytku nowy żłobek, przy ul. Świętojańskiej 7. Na uroczystość otwarcia żłobka przybyli przedstawiciele MRN, PZPR, związków zawodowych, wojska i organizacji społecznych. Żłobek został otwarty w dawniejszej gospodzie rybackiej MIR, przez Wydział Pracy i Pomocy Społecznej Prezydium MRN. Budynek był gospody rybackiej został gruntownie przebudowany. Do odbudowy żłobka przyczynił się m. in. inż. Hincler, który bezinteresowo

Gdynia obchodziła uroczystie rocznicę Rewolucji Socjalistycznej

Rzęście iluminowany budynek Teatru „Wybrzeże” w Gdyni z trudem pomieścił ok. 2 tysiące osób przybyłych wczoraj na uroczystą akademię miejską z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Wiele osób, nie mogąc przedostać się do sali, stało przed budynkiem teatru, słuchając przebiegu akademii przez specjalnie zainstalowane głośniki. Akademię zagał weteran ruchu rewolucyjnego b. członek SDKPiL, a następnie KPP, aktywista PZPR w Gdyni tow. Krieger.

„33 lata temu w pamiętne dni listopadowe krążownik „Aurora” salwą swych dział obwieścił światu zbrojną walkę proletariatu o wyzwolenie z ucisku kapitalistycznego — mówi tow. Krieger. — Od tej salwy zadbrał w posadach grzębiały ustrój kapitalistyczny, ustrój wyzysku i przemocy.”

Do zagajenia i odegraniu Międzynarodówki zebrani urządzają wielką owację na cześć Związku Radzieckiego, na cześć wojska

nie wykonał projekt przebudowy budynku. Z pomocą finansową przyszyli władzom miejskim Centralna Wojewódzka Poradnia Ochrony Macierzyństwa i Zdrowia Dziecka oraz Związek Zawodowy Transportowców.

W żłobku znajdzie opiekę 40 dzieci. Żłobek posiada sale jadalne, sale dla niemowląt, gabinet lekarski, rozbieralnie, kuchnię itd.

DZIŚ ZAKOŃCZENIE WYMIANY starych banknotów

Od kilku już dni punkty wymiany pieniędzy w trójmieście świecą pustkami. Posze-

Pięknym uroczajaniem akademii ku cześć 33 rocznicy Rewolucji Październikowej w Gdańsku były występy artystyczne. Na zdjęciu: scena z tańca gruzińskiego.

gólne punkty załatwiały w niektórych dniach jedynie po kilkadziesiąt osób. W dniu wczorajszym do 9 punktów wymiany w Gdańsku zgłosiło się w sumie 1.560 osób, pragnących wymienić stare pieniądze. Podobnie jest również i w Gdyni. Świadczy to, że olbrzymia większość ludności trójmiasta, dokonała już wymiany pieniędzy.

OSTATECZNY TERMIN WYMIANY UPŁYWA W DNIU DZISIEJSZYM 8 BM. O GODZINIE 18.

Jak mogliśmy stwierdzić, na

Radio

PROGRAM ROZGŁOSNI GDAŃSKIEJ na środę, 8 listopada br.

5.10 — Początek aud. 5.13 — Sygnał czasu. 5.15 — Streszcz. wiad. poran. 5.20 — Koncert. 6.00 — Streszcz. wiad. poran. 6.05 — Gimnastyka. 6.15 — Koncert. 6.45 — Program. 7.00 — Dziennik poranny 7.15 — Muzyka 7.20 — Wszecznica Radiowa. 7.40 — Muzyka. 8.00 — Streszcz. dzien. poran. 8.05 — Przerwa. 11.50 — Aud. dla kobiet 11.57 — Sygnał czasu. 12.04 — Dziennik południowy. 12.15 — Utwory skrzypcowe. 12.30 — Aud. dla wsi. 12.55 — Na swojską nutę. 13.25 — Program. 13.30 — Koncert dla szkół. 14.00 — Rezerwa. 14.10 — Wszecznica Radiowa. 14.30 — Aud. szkolna. 14.50 — Koncert. 15.30 — Aud. dla dzieci. 15.50 — Pog. dla kurs. partyj. 16.05 — Muzyka. 16.10 — Aud. aktualna. 17.00 — Dziennik popołudniowy. 17.35 — Aud. sportowa. 17.45 — Aud. dla młod. 19.00 — Wszecznica Radiowa. 19.20 — Muzyka ludowa. 19.45 — Soliści radz. 20.00 — Dziennik wieczorny. 20.30 — Pieśni masowe. 20.45 — Słuch. „Spisek skazańców” 21.30 — Muzyka i aktualności. 22.00 — „Stare i nowe”. pow. L. Rudnickiego. 22.20 — Koncert. 23.00 — Ostatnie wiadomości. 23.10 — Muzyka symf. Mozarta. 23.55 — Program. 24.00 — Hymn i koniec aud.

PROGRAM LOKALNY

5.05 — Gdańsk wita słuchaczy. 5.55 — Komunikat PIHM dla rybaków. 6.50 — Program dnia. 6.52 — Skrót wiadomości Wybrzeża. 6.57 — Komunikaty 1 muzyka. 16.20 — Audycja dla młodzieży „Tajemnice wieków” — z materiałów radz. tłum. Jerzy Roessler. 16.40 — Muzyka popularna z płyt. 17.15 — 10 minut muzyki z płyt. 17.25 — Codzienny przegląd wydarzeń. 18.00 — Amatorskie Zespoły Świećlicowe — Pierwsza w świetlicy — pierwszy przy „Warsztacie”. 18.30 — Audycja dla kobiet. 18.50 — Informacje dla rybaków — Szczecin. 19.55 — Komunikat PIHM dla rybaków. 24.01 — Komunikat PIHM dla rybaków.

śpiewać spokojnie kołysanki. Dużo jest teraz na świecie pustych kołyserek i dużo matek, tęskniących za kołysanką.

I nagle w pierwszych rzędach zabrzmiał cichy śpiew. Nikanorowa urwała w półślowie. Wszyscy zwrócili się w stronę śpiewającej.

— Patrząc w zamyśleniu przed siebie, z głową opartą na dłoni, cicho nuci Inga Johanson.

— Śpiewaj, śpiewaj, gołąbko, nikt nie poważy się przeszkodzić tobie — mówi Nikanorowa.

Wtedy wstaje Gladys Smith — śpiewaczka murzyńska. Wśród ogólnej ciszy słychać jej silny, aksamitny głos.

Wszyscy wstają. Setki głosów podchwytują melodię pieśni i oto, już nie kołysanka, lecz hymn, hymn matek, rozbrzmiewa pod sklepieniami sali. Śpiewają go chińskie chłopki, tytoniarki hiszpańskie, partyzantki Grecji, kobiety — żołnierze Wietnamu, żony angielskich górników...

Na trybunie usmiechnięta, opromieniona szczęściem twarz Nikanorowej.

Obszerny plac przed gmachem Kongresu. Demonstracja zbliża się do drzwi wejściowych Mutualité. Z otwartych okien dolatują uroczyste dźwięki pieśni.

Joanna: (do Pawła) Słyszysz? To — Nikanorowa. — Podnosi w górę zaciśniętą dłoń, w której trzępcze na wietrze czerwona opaska Pawła.

Demonstranci wstępują na szerokie schody. I symbol pokoju — biały gołąb na błękitnym tle, przestrzelony, jak bojowy sztandar — unosi się wysoko ponad głowami ludzi.

KONIEC

Tłum. W. M.

W Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Występy zespołu „Żywego słowa” Towarzystwa Wiedzy Powszechnej

W ramach imprez Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej w świetlicach zakładowych w Gdańsku i w Gdyni odbędzie się występy zespołu „Żywego słowa” Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Gdyni. Zespół ten wystąpi m. in. z montażem pt. „Wielka Rewolucja Październikowa” w Domu

Kultury na Pohulance, w „Ognisku” we Wrzeszczu przy ul. Uphagena, w Gazowni Gdańskiej, w Domu Robotniczym w Nowym Porcie, w klubie kolejarzy na Zawiszu, w Domu Kultury na Oksywiu, oraz w Centrali Rybnej w Gdyni, w stożni i w Domu Marynarskim.

Imprezy „Filharmonii Bałtyckiej”

Poza przedstawieniami opery „Eugeniusz Oniegin” Filharmonia Bałtycka organizuje w Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej cztery koncerty, poświęcone muzyce kompozytorów radzieckich. M. in. słuchacze koncertów

będą mogli usłyszeć dzieła słynnych kompozytorów: Czajkowskiego, Szostakowicza, Musorgskiego, Borodina i innych.

SERGIUSZ ANTONOW

37)

Zwiastun pokoju

(Scenariusz literacki).

Niektóre chorągwie i transparenty są postrzępione i zabłocone, ale tak samo dumnie, jak przed tym, łopocą nad tłumem.

Szeregi idą równym, mocnym krokiem. Surowe twarze, ściśnięte pięści, rozpięte kołnierze koszul...

Sala Kongresu. Nikanorowa mówi dalej:

— Widziałam gazety, gdzie grubymi czcionkami zapowiada się wybuch nowej wojny. Cieszą się, nie wiedząc z czego się cieszą. Widziałam mogiłkę... dużo mogił znanych i nieznanych ludzi, zabitych przez faszystów...

Na własne oczy widziałam tych, którzy zabijali nasze dzieci, widziałam osobników z wąsikami, dla których zabicie człowieka, naszego synka czy brata nie różni się niczym od utopienia kociaka w wiadrze. I cóż — nie się z nimi nie dzieje. Chroni ich prawo, bronią ich szwadrony. Ci czarni ludzie, bogaci i syści, rozbijają się po gładkich szosach w lśniących limuzynach.

Dosyć tego! Dosyć tego, abyśmy żyły w nieustającym niepokoju — matki, siostry, córki moje!

Zmusimy do opamiętania się tych wszystkich, dla których nasze gorące łzy są jakby zwykłą wodą. Podżegaczy wojennych są setki, może tysiące, ale nas, matek, nie zliczysz. Jest nas więcej, niż gwiazd na niebie, i jeżeli zdamy sobie sprawę z naszej siły, wtedy nikt nie zdoła przeszkodzić nam pracować, kochać, wychowywać nasze dzieci, nikt nie poważy się przeszkodzić nam